

Cevat İdin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cevat İdin

Eserleri:

19 Mayıs

İlk defa doğudan doğmadı güneş bu gün...
Gökyüzünden değil, denizlerden adım attı karaya.....
Bulutlarla değil, sislerle, dalgalarla, ayla yıldızla.....
Yeni bir güne değil, kurtuluşa uyandı Türk Halkı.....

Gecenin değil, esaretin sonu oldu bu gün güneş
Yunan'ın, Fransız'ın, İngiliz'in, İtalyan'ın, içimizdeki düşmanın
Sonu oldu Vatanını üç kuruşa satanın, Türk halkını köle şananın,
Tam bitti gitti derken örneği oldu güneş, küllerinden doğmanın....

Cevat İdin

A.ş.k

Elveda derken tüm bitişler ben bir merhabayla ayrıldım senden
Çünkü anladım ki içimde kalmıştı bir parçan sen giderken
Gitme dedim... sessiz bir çığlık attım ardından sesim çıkmadı...
Boğazıma dolandı sevdan..
Ağlayacak kendimi parçalayacaktım, engel olmasaydı içimdeki parçan ağlayamadım...
Seni sensizde sevebileceğimi sandım.
Ve anladım...

İnsan nasılda yaşlanıyor bir anda yüzü nasıl üşüyor,
Anladım insan nasıl kalabalık içinde yalnız kalıyor ...
Bugün anladım insan bir sabah kalkınca bir anda her şeyini kaybedebiliyor.
Anladım, bi odada bir insanı bir ömür boyu nasıl mutlu yaşatabiliyor.
Geç kadım derken ama değerini anladım..

El sallamadım ardından..
Sanki gitmek değilde aylardır hasretle beklenen bir gelişti bu ayrılık..
Sanki iki perdelik bir tiyatro oyununun ilk perdesiydi gidişin
Ve ikinci perdesi ebediyen birliktelik sahnesi olacaktı.
Birinci perdesi bitti herkes bu kocaman sevdayı nasıl yok ettik diye alkışladı bizi...
Bu yaşananlar birer oyundu oyunculara sen ve bendik...
O oynusa sevgiydi...

Elveda demedim diyemedim sen giderken...
Anladım aşkın neden üç harf olduğunu.
A; adamdı yani ben, K; kadındı yani sen, Ş; ise bir şelaleydi iki kalp arasında akıp giden
...
Tamamı üç harften oluşan bir hayat tuzağıydı AŞK.
Yanlış kalbe akarsa bir ömrü zehreden ...
Aşkı da sende anladım ben.
İnce hesapların sonunda karar verilen çıkara bağlı sevgiler şaşırtmıştı beklide aşkın
yönünü...

Aşkı da, senide, benide anladım...
Anladım ki birtek ayrılıktı, bizi tek bir ortak noktada birleştiren

cevat İdin

Cevat İdin

Acıyan Yanım

Acıyan yanımsın sen benim.
Unutmak isteyip unutmadığım kötü anılarım gibisin.
Her an içimde, her an beynimdesin acımasızca.
An gelir dert olur gözlerime vurursun,
An gelir sevinç olur dudaklarımda can bulursun.
Bir an mutluluğumsan, binlerce an yok oluşumsun.
Genç yaşta yaşlanmış ruhumsun.

Gecenin yarısında'yım, aklım bütünüyle sende.
Öyle bir insansınsın ki mutluluk da sende, mutsuzluk da.
Kalbim yanarken başkalarının ağzından duyunca adını,
Sabahlara kadar sayıklayıp seni hayaller kurdum.
Hayaller kurup mutlu oldum.
Seni içimde aradım yalnızlığım da buldum.
Oysa sen benden gitmiştin ama kalbimin çıkmaz sokaklarında hapsolmuşsun.
Gidemezdin istesen de hiçbir yere.
Çıkışı bulamazdın kalbimden.
Sen artık kalbimin acıyan yanıydın.

Aydınlık günlerimin karanlık bitişiydin sen.
Kalabalık günlerimin sonrasında gelen yalnızlığımın habercisiydin.
Belki de terk edilmişliğimin simgesiydin.
Her ne olursan ol sevilmiştin bende.
Bir yere sahiptin kalbimde, istesen de istemesen de.
Yaralanmış güvercin gibi oldu ruhum sen gidince;
Başka yerlere gitmek istedim gidemedim.
Tedavi etmek isteyenlerden ürktüm,
Çırttım yaralı kanatlarımı son bir can havliyle.
Yine senin gölgene kondum.
Çünkü çok sevmiştim seni, çünkü sana doyum sızdım.
Saatler boyu hayaller kurdum sana dair olmayacak hayallerdiler.
Dünyaya sahip olmak gibi,
Ölüme çare bulmak gibi imkânsız bir hayaldi
Şenin benle oluşunun hayalini kurmak.
Öyle kara sevdalar varmış ki yeryüzünde bitişi ancak kara toprak olurmuş.
Biride benim sana olan sevdam belki de.
İmkânsız olacak kadar kara,
Acıyı ve mutluluğu aynı anda yaşatacak kadar da rengârenk bir sevda benimkisi.
İmkânsız hayallerimsin sen benim.
Güneşe çıkmak gibi, çöllerde balık tutmak gibi.
Belki de imkânsız oluşun değer kılıyor seni düşünmeye.
Tamam, imkânsız bir hayalsin anladım.
Ama unutma bir zamanlar uzaya çıkmakta imkânsız hayaldi, uçmak ta...

Sen imkânsızsan; bende inatçıyım.
İstediğim kadar benden uzağa git yine içimde taşıyım seni.
Sen; bilsen de bilmesen de, sevsen de sevmesen de,
İstesen de istemesen de benim sana olan sevdam yine sevdadır.
Sen benim mutluluğum içinde mutsuzluğu yaşadığım,
Gözlerimle görüp dokunamadığım,
Hayallerimde sahip olup uyandığımda yokluğundan boğulduğum,
Gözlerinin içine baktığımda kim olduğumu unuttuğum

İmkânsızlığın simgesi,
İçimde taşıdığım umudun yok oluşunun sebebisin.
Sen benim gündüzlerimin gecelerime mirasisin.
Sen benim en gülen anımda bile acıyan yanımsın

Cevat İdin

Adını sildim

Adını sildim kalbimden
Yırttım attım
Defalarca karaladım
Geçtim üzerinden

Artık kalbimi de sevmiyorum
Çünkü o seni seviyor
Yüreğimin sesini de dinlemiyorum
Çünkü sana koşmamı istiyor

Ne varsa aklımda var
Çünkü o anladı
Bu dünyada bana yalnız
Benden hayır var

Kimseler değmezmiş
Meğerse delicesine sevmeye
Kimseler hak etmezmiş
Sevip yar etmeye

Karaladım seni hatırlatan tüm harfleri
Bir tek kalbimde yazılı kaldı adın
Seni kalbimden silebilmek için
Kalbimi ayaklar altına aldım

İnat işte kalbimin ki si
Ta en baştan hataydı benimkisi
Hiç görüp sevmemeliydim seni
Yumup geçmeliydim gözlerimi

Ben seni gerçekten çok sevdim
Hatta benimsedim
Ama sen beni sevmedin
Bende seni kalbimden sildim

Cevat İdin

Ağaç

Bir yaprak düştü daldan az önce
Önce çıtırdadı dal sonra unuttu
Bir yaprak savruldu rüzgardan az önce
Önce üzöldü ağaç sonra unuttu
Bir yaprak düşmesiyle kurumam dedi ağaç
Şaldı tüm yapraklarını rüzgara
Önce hafifledi sonra Kurudu.
Kurudu !

Cevat İdin

Ağlamak

Ağlamaksa senin için olsun
Akacaksa sana aksın gözyaşlarım
Sensizliğe uzanacaksa
Bırak, kırılısın kollarım

Sen yoksan zaten
Ben hayatı hiçe sayarım
Sana çıkacaksa gözyaşlarım
Ben bir ömür acı çeker ağlarım

Cevat İdin

Aldanmayacağım

Aldanmayacağım bu kez
Seni seviyorum demeyeceğim
Şarılıp öpmeyeceğim doyasıya
Öpücükler kondurmayacağım dudaklarına
Seviyorum diye mırıldanmayacağım kulaklarına

Demeyeceğim çünkü rüyadayım biliyorum
Şimdi belki senin kollarındayım
Ama biliyorum ki uyanacağım
Alıştım artık hep aynı rüyaya
Tam sarılmış öperken dudaklarından
Bir anda uyanıvermek yok mu?
İşte en büyük korkum bu

Korkuyorum yine rüyada olmaktan
Sana seni seviyorum bile diyemiyorum
Seni sarılıp doyasıya öpmüyorum
Sadece durup uyanacağım senin
Yine yok olacağın zamanı bekliyorum
Biliyorum yine rüyadayım
Ve uyandığımda yine sen gideceksin
Durup, durup tanrıya
Rüyalarım çıksa diye dualar ediyorum
Çünkü benim için sen
Yalnızca bir rüyasın biliyorum

Cevat İdin

Anlam

Bazen birkaç kelime
Mesela evine hoş geldin, iyi ki varsın gibi
O kadar çok şey anlatır ki;
Ne bir roman, ne bir kitap,
Ne bir gün ne de bir yaşam hikayesi
O anlamları bir araya getiremez,
Getirse de anlatamaz !

Cevat İdin

Anlarsın ki deli gibi sevmişsin

Keşke, kolay olsa istediğin zaman yaşadığın her şeyi untabilmek.
Oturup kendi kendine düşündüğün zaman
Hafızanda boşuna yer kaplayan ya da aklına geldikçe
Canını acıtan anıları bir anda untabilsen ne güzel olurdu değil mi?

Gözünü kırpmadan seni üzebilenleri,
Yarı yolda seni bırakabilenleri
Bir sabah kalktığında unutmuş olsan ne güzel olurdu değil mi?
Maalesef unutamıyor insan.
Tam unuttum derken bir gün bir bakarsın
Yaşanmış günlerin ağırlığı bir anda göğsüne çöküverir.
Nefes aldırılmaz sana.

Sabah kalktığında daha perdeyi aralayıp
Güne merhaba demeden bir çift gözün özlemi sarıverir içini.
Ellerin kendine yetmez olur, onun ellerini arar tutmak için.
Sende şaşırırsın.
Adını soranlara "onun adını söyleyebilecek kadar Çok tekrarlırsın adını
Ama bir ona söyleyemezsin.
Yaşayamamış olduğunuz günler çeker sizi hayal dolu derinliklere.
Hele birde olurda görürsen onu bir yerlerde işte o zaman yandın.
İşte o an kalbin ona koşmak, sarılmak ister.
Beyninse anılar içinden en acılarını seçip gözlerinin önüne seriverir,
Sırf sen ona bakmayasın diye.
Başka kimseye yer yoktur artık içinde
Bir tek o doldurmuştur hafızanı.
Başka kimse giremez kalbine.

Onu unutup yeni bir hayat kurmak için çeşitli şeyler denersin.
Bırakıp bu şehri uzaklara gitmek istersin gidemezsin.
Uzaktan da olsa onu görebilmek mutluluk kaynağıdır senin.
Sanal bir kalp yaratıp olmayan sevgiyle
Başkalarını onun yerine koymak istersin ama olmaz.
Çünkü bir insanın sevgisi yalnızca bir kişiye yeter.
Başkasıyla olsan bile aklın da kalbin de ondadır.
İşte o zaman anlarsın ki kalbin ondan başkasının olamaz.
Anlarsın ki deli gibi sevmişsin.

Cevat İdin

Annem ile babam

Annemle babamın gülüşlerinde saklıydı benim için hayat
Bol boldu, ama içten değildi
Geçmişin sıtmal acıları unutulmamıştı
Titreyen elleri acıların etkisindeydi

İki evlat acısı
Altı evlat büyütme çabası
Geçim derdi, hayat pahallılığı
Ve de yangınla giden iki ev de çabası

Eşyasız parasız bir göç ve ilk evlat acısı
Yeni bir hayat, bilmedik bir şehir
Nerede o Ordu'nun küçücük köyü
Nerede koca İzmir

İlk yangın yakamamıştı umutlarını
İzmir de aradılar umduklarını
Tam da çalışa çalışa her şeyleri olmuştu
Bir gün ikinci ev yangını hayallerini bile kavurdu

Bir kez daha uzun sürecek
Eşyasız evsiz yersiz yurtsuz bir hayat
Uzun yıllar sürecek canını tırnaklarına takarak çalışma
Çalış Mustafa, çalış Fatma

Tarla, bağ, bahçe, et, süt, hayvan
Dayan Mustafa, Fatma dayan
Geç gelmedi geldi ikinci evlat acısı
Dayan baba yüreği, anne yüreği dayan

Çok değil sadece bir ömür dayan
Bırak acıyı kalan çocukların için dayan
Yirmi beş yıl tarlalarda çalıştılar
Sonunda oldu küçük bir arsa aldılar

Artık ev derdi yok kira derdi yok
Kurtuldu tarla çalışacak tarla yok
Mustafa'da buldu sigortalı bir iş
İyiye doğrudur bu gidiş

İki kız evlat mürüvveti
İki de torun saadeti
Ve dört evladın getirdiği
Güzel çocuk sevgisi

.....

Bunca acıya, çileye rağmen hep güldüler
Her yollarına çıkan taşta yeniden dirildiler
Hep çocukları için savaş verdiler
Mustafa ile Fatma sonunda muratlarına erdiler

Çocuklarının mutlulukları içindi bu yarış
Çalış Mustafa, Fatma çalış

Cevat İdin

Arkadaş Kalamazdım

Yolun açık olsun güzel insan.
Gidiyorsun ve güle güle demekten başka bir şey yok şimdi bana düşen. Sanki gitme desem gitmeyecek misin?
Göze aldım sensizliği, git.
Zaten sevdiğimi söylerken kaybetmeyi en başından göze almıştım.
"Arkadaştık" sende, "sevgiliydik" bende.
Sevgili olmak hep bende kaldı.
Arkadaş olmak ise bahanelerin en büyüğü oldu sende.
Sevmekten korkan bir zavallıydın sen.
Kalbinin senden alınmasından korkuyordun.
Sana insanların uzaktan seni sevmesi yeterliydi.
Yeter ki kalbini çalmasın kimseler.
Arkadaş kalamazdık senle;
Çünkü seviyordum seni, çünkü âşıktım.

Arkadaş kalamazdık;
Çünkü sen kendinle bile arkadaş olamamıştın.
Yalnızdın içinde.
Kendinle bile paylaşamazdın duygularını.
Sen bile anlamıyordun seni.
Sen bile sevmiyordun benim seni sevdiğim kadar seni.
Gecelerimi hiç düşünmeden adadım hayaline.
Mutlu oldum hayallerin gerçek olamayacağını bile bile.
İçinde sen varsın ya sana duyduğum kara sevda bile renklendirir oldu içimi.
Belki hatayı en başında yaptım bu aşkın,
Ama bu kadar çok severken arkadaş kalamazdım.
Arkadaş kalamazdın seninle.
Seni sevgili olarak istiyordum.

Hep benim olmalıydın, bir ömür boyu kollarımda uyumalıydın,
Umutlarla başlayan her yeni güne benimle uyanmalıydın.
Ömrümden rasgele bir gün çekip çıkardığımda
Sen olmalıydın içinde o günün.
Sabahlarım seninle daha bir aydınlık olmalıydı,
Yazlarım senle daha bir serin, kışlarım senle daha bir ılık olmalıydı.
Olmadı.
Ben hep sensiz kaldım.
Sabahlarım sensiz daha bir çekilmez, yazlarım sensiz daha bir sıcak, kışlarım sensiz daha soğuk oldu.
Çünkü sen sevgilim değildin, yalnızca sevdiğimdin.
Gelmişim, geçmişim, geleceğim, dünüm,
Bu günüm, sabahım, akşamım
Daha sayamadığım her şeyim seni düşünmekle geldi geçti,
Sen bir tek gün bile yaşıyor mu diye beni
Düşünmesen bile bir tek gün seni unutmak gelmedi aklımın ucuna.
Belki de hatayı sana aşkıma sunmakta yaptım.
Ama bahanem hazır, seni bu kadar çok severken arkadaş kalamazdım.

Gidiyorsan git. Gitme demeyeceğim.
Ben seni severken kaybetmeyi göze aldım.
Ellerin yabancı oldu artık ellerime.
Bilirim istesen de gözlerin utanır bakamaz gözlerime.

Haklısın zorla olmaz ki sevmek.
Git, gitme demem. "git" istiyorsan gitmek.
Son görüşüm olacak seni bu biliyorum.
Bakmayacağım yüzüne.
Sıkmayacağım elini.
Hatta görmezden geleceğim bir ömür boyu
Hasretinden bitip tükensem de.
Her çalan telefonda seni hatırlayacağım belki,
Belki her kayan yıldızda sana dair dilekler tutacağım.
Belki her duadan sonra tanrıdan seni görmeyi dileyeceğim.
Belki yaşadıkça ağlayacağım sana.
Belki sensizlik olacak mezar taşıma yazılamayan gizli ölüm nedenim Vesaire...

Ne olursa olsun sana gitme demeyeceğim,
Ucunda bir ömür sensizlik olsa da.
Hataydı seni sevmek.
En büyük hatayı sana seni seviyorum derken yaptım.
Ama bahanem hazır seni bu kadar çok severken arkadaş kalamazdım

2006

Cevat İdin

Aşka son şiir

Ayrılıp giderken, senden
Aşkı sende bıraktım
Gözyaşlarımı gizleyip yüzüne
Mutluymuşum gibi baktım

Ne olursa olsun sen ve ben
Ayrılmalıyız bugün
İçim yansa da alev alev olsam da üzgün
Ayrılmalıyız burada bu gün

Seni bir daha ne ararım
Nede sorarım
Ne yerini dolduracak birini ararım
Nede seni unutmaya bakarım

Unutacak olsam da gülmeyi
Bulamayacak olsam da sevgiyi
Üzüntümü içime atarım
Bu aşkı bugün burada yakarım!

Cevat İdin

Aşkı yaşarken

Aşkı yaşarken
Hiç unutmak istemezsin yaşadıklarını
Tarihe yazmak istersin,
Küçük bir öpücüğün verdiği tadı.
Duymadan sevgilinin tatlı sesini
Uyuyamazsın geceleri
Bahar günü sıcak esen rüzgârda
Ararsın nefes alışverişlerini.
Hiç bir şeyle değişemezsin
O'nun "seni seviyorum" demesini.

Yaşarken aşkı
Yollar hep ona çıksın istersin
O bir gün bir yere gidecek olsa
Senden içinde gitmek istersin

Amaaaa...
Bir gün biterse aşk
Tarihten onu çıkarmak istersin
Onu görünce yolunu değiştirirsin
Sorana nefret ediyorum dersin
Ama oda yalan olur
Bir kere sevdiysen
Hep seversin

Cevat İdin

Ayrılık

Ayrılık nedir bilir misiniz?

Bilemezsiniz yaşamadan, anlayamazsınız ayrı kalmadan.

Hiç sevdiğinizden ayrı kalmadıysanız eğer

Size göre ayrılık kolay atlatılır gelip geçici bir duygudur.

Şaşırırsınız hallerine ayrılık yüzünden telef olanların.

Élinizden bir şey gelse bile yapmazsınız.

Acımazsınız bile onlara.

Size basit gelir.

Ben olsam üzölmem bu kadar dersiniz.

Çünkü hiç annenizden, babanızdan, kardeşinizden

Ya da gözünüz gibi sevdiğinizden ayrı kalmamışsınızdır.

Hiç yüreğiniz tatmamıştır ayrılık acısını yudum yudum.

Kalbiniz hiç başkasını görebilmek için çarpmamıştır.

Bir gün gelir ayrılık havadan sudan bir nedenle çaliverir kapınızı.

İstemeseniz de kırar kapınızı girer hayatınıza.

Yaşamadan önce kolay dediğiniz ayrılık artık sizin hayatınızdadır.

Sizin acınızdan büyüğü yoktur artık.

Umut yoktur içinizde artık,

Mutluluk kalmamıştır hayatınızda ve olmayacaktır bir daha.

Hayatınız en koyu geceden siyahtır artık.

Hiç kimse aydınlatmaz içinizi.

Suçlu ararsınız.

Kendinize küfürler eder kızarsanız suçlu sizseniz.

Bir şans daha istersiniz kimse vermez.

Kimse anlamaz sizi.

Oysa bir zamanlar ayrılık size nasıl da basit gelirdi.

Sizin için yaşamak çocuk oyuncağı gibiydi ve size uzak bir şeydi ayrılık.

Ama ayrılık aslında hayatın saklı kalmış, acı gerçeğiydi.

Cevat İdin

Baharda Gelen

Bir ayrılıkla sonbaharda sararan,
Hayatımı karatan umutlarım var benim.
Baharı bekledim yeşillenirler diye;
Bahar geldi,
Çiçekler açtı, her yer yeşillendi,
Bir tek duygularım yeşermedi,
Bir tek gidenlerim geri gelmedi.
Ne gidenlerim geldi,
Ne de yenileri,
Doğruymuş meğer annemin dedikleri!

Annem hep derdi ki;
'Önce can sonra canan',
'Önemli olan' derdi 'senin yaşaman',
'Ayrılırsın bir gün dostundan, aşkından,
Elinden bir şey gelmez, kurtulamazsın ağlamaktan.
Ama asıl olan derdi 'senin mutlu yaşaman.'

Bir gün geldi, anladım doğruluğunu nasihatlerin,
Ardından çok koşmuştum oysa aşkların!
Kendim kaybettim, kendim aradım
Ama kimseyle o eski mutluluğu bulamadım.
Kimseleri kalbime sen gibi koyamadım.
Yılar yılı mutluluğu, yalnız şiirlere yazdım,
Yılar yılı adını kalbime, sevgini her yere yazdım
Ama bir tek sana 'SENİ SEVIYORUM' yazamadım.

' sevgiden eksilmez yılar yılı hiçbir şey
Yeter ki sen sevdim mi adam gibi sev'

Cevat İdin

Baharım

Gecenin karanlığı çöktü bahçemdeki
Alev kırmızısı, ürkek güllere
Penceremde cıvıldaayan kuşlarım göçtü
Bilmediğim, görmediğim yerlere
İçimi ısıtan gülüşünü,
Baharımı bulamıyorum
Söyle gittin nerelere

İçimi aydınlatan bakışların
Güneşim olan gözlerin gitti
Saklandı engin gökyüzünde
Bir kışa bıraktın beni tüm benliğimle
Diyeceğim ki acı kışım bitti
Baharım geldi
Sen bana geri döndüğünde

Cevat İdin

Bekle beni döneceğim

Bekle beni döneceğim sevgilim
Döneceğim ve eskisinden çok seveceğim.

Uzadıkça sensizlik, sevgin büyür bende
Yıldızlar şahit, bir sen varsın içimde
Bakamam senden başka kimselere.
Koyamam kimseyi yerine
Sarılırım en ağlayan halimle hayallerine

İçimdesin sen
Ellerin olmasa da ellerimde
Ayrılık dokunmasın bir tanem
Ayrıldıkça yaklaşırız birbirimize

Rüyalarda gördüğüm
O, masal kahramanı sevgilisin sen
Sevgin büyük yüce dağlardan
Ayrılmak zor senden
Kopmak gibi et tırnaktan
Sensiz kalmak
Zor köle olmaktan

Bekle beni döneceğim sevgilim
Döneceğim ve eskisinden çok seveceğim.

Uyanmam sen varken rüyalarımda uykulardan
Adım atmam hatıraların varken
Gitmem buralardan.
İçimde sevgin varken
Sensiz yaşayamam.

Ayrılmak zor senden
Ölüm acısı az seni kaybetmekten
Nedir bilmem
Seni içimde böyle büyüten
Bilmiyorum seni neden bu kadar
Çok seviyorum ben.

Bekle beni döneceğim sevgilim

Cevat İdin

Beklenen Veda

Zamanı gelmiş bulutların arasına katılmanın
El sallıyor gözlerinin önünde buz gibi eriyerek
Çaresi yok yıkılmanın, çırpınmanın ağlamanın
Hoşçakal diyecek Nefesine, bedenine üzülerək

Adı, kokusu, tadı, güven hissi varlığının
Hep sende kalacak hiç değışmeyecek
Gidişinin sancısı göz kapaklarına düşecek ağırlığın
Ağlayacaksın, yükün hafiflemeyecek

Hazırım diye beklemek yok mu? en büyüğü acıların
Biliyorsun ki bir daha eli saçlarına değmeyecek
Hıçkırarak ağlayacaksın, başka yok yapacağın
Resimler özlemini dindirmeyecek

Cevat İdin

Belki de

Belki bir şiirin son heçesinde bulmuştum seni
Son nefeste dile vuran bir kelimenin çaresizliğinde
Belki bir günün son saniyesinde sevmiştim seni
Geri dönmek isteyen takvimlerin son günlerinde

Belki hep çocuktum bilemedim kıymetini
Farkında olsam da büyümek istemedim kendi içimde
Belki kaybetmekten korkmazcasına üzmüştüm ikimizi
En istemez görüldüğüm hatıraların densizliğinde

Belkiler çoktu belki, saysan ömür yetmezcesine
Arkasına sığındığım bahanelerimin peşinde
Belki de sayamadım, sebepsizce hiç ettiklerimizi
Geride bir kuru dal kalmıştı farketdiğimde..

Cevat İdin

Ben bir kere ağlarım o kadar

Ben bir kere ağlarım o kadar
Seninle geçen bir ömür olsa
Toplasam bir damla gözyaşıma sığar
Tüm ayrılıkların hüznünü
Şimdi yaşasam neye yarar

O ve ya bu suçlu aşk bitti
Suçlu ben olsam neye yarar
Sevgi denen şey böyle
Birlikte olmakta var
Olamayıp ayrılmakta aşka sığar

Biz acemi aşıklardık
Ellerimiz korkardı birleşmeye
Şimdi istesemde
Hakkımda, mecalimde yok sana dönmeye
Mecburum seni düşerime gömmeye

Bir kere ağlarım, bu gece biter
Seni unutamamam sanma
Sevgin öle küçüldü ki içimde
Bir damla göz yaşım aksa
İnan o da içinde akar gider

Cevat İdin

Ben İstersem

Ben istersem dn doğdum hayata
Ben istersem yaşlandım yıllarla
Ben istersem mutluyum sen değil
Ben istersem coşarım şarkılarla

Hayata yeniden başlarım istersem
Siler atarım kirli aşk adımlarını
Sever adım seve seve koşarım istediğime
Sonunda gerçekten seven kazanır

Sen sevsen de sevmesen de
Severim seni canım isterse
Gelsen de gelmesen de
Gidenlerden farkın yok ki bende

Cevat İdin

Ben mi ağlıyorum?

Sonbahar rüzgârı savurdu beni
Yüzüme vurdu yazdan kalma hüznlerimi
Yağmur mu ıslattı gözlerimi
Yoksa ağlıyor muyum Allah'ım?

Haksızlık etmedim bilerek kimseye
Çalmadım, çırpmadım, kırmadım kimseyi
Ama hep suçlu hep haksızım
Gözlerim niye yaş, yağmur mu yağıyor Allah'ım?

Hatırlamıyorum ne zaman en son
İçten güldüğünü yüzümün
Hatırlayamıyorum hayattan en son
İyi diye bahsettiğini bir sözümün

Kader oyun mu, savaş mı Tanrı'm?
Niye hep ben yeniliyorum?
Nasıl oluyor anlamıyorum
Yağmur mu yağıyor, ben mi ağlıyorum?

Cevat İdin

Bence sevgi

Bir insanı sevmek için sevme
Bence sevmek ölüme olmalıdır
Sevmek nedir bilir misin?

Sevmek:
En imkânsızı olur edebilmek
Sevdiğin uğruna ölebilmek
Okyanusları aşmayı göze alabilmek
Ve hüznü bir şarkıda
Erkeklığı unutup ağlayabilmektir

Sevmek:
Bazen öylesine haince
Bazen öylesine çekilmez
Ve öylesine vazgeçilmezdir
Ama her şeye rağmen güzeldir

Cevat İdin

Beni hatırla

Bir gün bir çocuk görürsen ağlayan
Ya da bir damlacık,
Buğulu camlardan kayan
Ya da bir kar tanesi,
Sıcak avuçlarda eriyip kaybolan
O an beni hatırla

Çünkü bende çok ağladım senin için
Çok yükseklerden düştüm,
Ta aşkımdan sensizliğe
Çok zaman eridim yalnızlığın ateşinden
Birini görürsen aşkı için intihar eden
O an beni hatırla

Sevmek gerçekten biraz ölmekmiş bence
Yaşayası kalmaz insanın
Hele birde karşılık göremeyince
Eğer birini görürsen omuzlar üstünde
Tahtalar içinde işte o zaman
Beni hatırla

Cevat İdin

Benim için sen

Sen nesen benim için bilmiyorum,
Dost musun düşman mı?
Sevgilim desem değilsin
En sevdi halimde bıraktın beni
Arkadaşım desem, değilsin
Bir arkadaş bu kadar üzmez ki
Canım desem, değilsin
Yaşayan kalpten can çıkıp gitmez ki
Dostum desem, değilsin
Dost yüz üstü bırakıp gitmezki

Annem desem, değilsin
Beni hiç içinde taşımandın ki
Babam desem, değilsin
Beni hiç bağrına basıp öpmedin ki
Kardeşim desem, değilsin
Damarlarımızda aynı kan dolaşmadı ki
Hayat ortağım desem, değilsin
Aynı soyadını taşımadık ki

Canım desem, aşkım desem, değilsin
Sen beni hiç sevmedin ki
Dostum, sevgilim, annem, babam
Kardeşim ve ya aşkım değilsin belki
Ama düşmanımda olamazsın bil ki
Yalnızca benim kara sevdamsın

Cevat İdin

Benim zavallı dostlarım

Zordur benim dostum olmak
Dertlerime, çeneme katlanmak
Benimle deli dolu yaşamak
Benle bir an gülüp bir an ağlamak

İyi günlerimde çok dostum olur benim
Kötü günlerimde kalmaz sevenim
Nerede olurlar dostlarım. Bilmem nerede
İyi günlerde olurlardı hep benimle

Cevat İdin

Beşiktaş'ıma

Hep yükseklerden uçarsın
Sen en büyüksün karakartal'sın
Sevgimizi hiç boşa çıkarmazsın
Sen bizim canımızsın

Aramıza aşklar bile giremez seninle
Gerçek sevgiyi bilmeyenler
Yetinirler cim bom'la, fener'le
Sevdiklerini desteklerler ama
Sadece yendiklerinde
Ama biz farklıyız seninle
Sen canımızsın bizim
Yenilsende, yensende

Çok yakında olacaksın en kral
En büyük denince
Allah'tan sonra akla gelecek karakartal
Siyahınla, beyazınla
Anınla, şanınla
Sen beşiktaş'sın
Senden büyük yok dünyada

Yüzyıl olmuş sen kurulalı
Kalbimde başköşedesin
Ben doğdum doğalı.
Hep te orada olacaksın
Ayıramaz bizi
Sevgilerin en kralı

Yer gök olacak
Siyah-beyaz
Tarih yazacak bizi
Aşıklar kızkanacak sevgimizi
Biz beşiktaş'lıyız
Deli gibi seviyoruz
Yüz yıllık delikanlımız seni
2003

Cevat İdin

Bir Dostu Olmalı İnsanın

En azından bir tek gerçek dostu olmalı insanın.
Sevgiliden, anneden, babadan, kardeşten, akrabadan öte bir dostun olmalı.
"Neyin var ki senin övünecek?" dediklerinde "dostum" diyebilmelisin gururla.
Sahip olduklarını karşılık beklemeden dostun için verebilmeyi göze alabilmelisin.
Mutlusundur, hayat tam istediğin gibidir.
Sevdiğin vardır, sevenin vardır,
annen, baban ve tüm günlerini seninle geçirebilecek,
Seni seven bir sürü arkadaşın vardır.
Tüm bunlar yeter seni mutlu etmeye.
Şehrin bir başından öbür başına giderken
Sana selam verenler o kadar çoktur ki saymaya kalksan sayamazsın.
Ama tüm bunlardan öte bir tane özel dostu olmalı insanın.
Herkes bıraksa o bırakmamalı seni.

Senin için de onun için de hiçbir duygu,
Hiçbir çıkar dostluğunuzdan öte olmamalı.
Kader her cilveli yüzünü gösterip
Seni üzmeye çalıştığında o olmalı yanında.
Ölümler, ayrılıklar seni üzdüğünde
Onun omuzlarında ağlayabilmelisin utanmadan.
Başın derde girdiğinde sırtını ona dayayabilmelisin güvenerek.
Herkes beni çıkar uğruna satsa o satmaz diye güvenebilmelisin.
Dostun olmalı her aşk acısında sen ağlarken yanında olan.
Dostun olmalı seni ilk savunan.
Başın derde girdiğinde ilk aklına gelen o olmalı.
Tüm sevinçlerini paylaştığı kadar acılarını da paylaşabilmelisin onunla.
O senin her şeyini bilmeli, sende onun.
Aranızdaki sözleşme olmalı dostluğunuz.
Eğer varsa böyle bir dostunuz
Şiz bu dünyanın en şanslı insanısınız.
İşte o an dünyanın en güzel duygusunu,
En yüce sevgisini bulmuşsunuz demektir.
Size sizin için en değerli varlık nedir diye sorsalar
Dostum diyemezsiniz belki
Ama sizin için en değerli insan odur.
Sizi bu dünyada yalnız bırakmayacak tek insan dostunuzdur.

Cevat İdin

Bir Sen Vardı

Bir şey vardı içinde gözlerinin sana çeken
Bir rüyadan, bir masaldan fırlamış gibi büyüleyen
Bir şey vardı içinde sözlerinin sana çeken
Bir cennet ırmağından, akmayıp çağlayan
Bir vardı sende, benimle bir olmayan
Bir sen ve bir ben vardı hiç iki olamayan
Bir şey vardı avuç içlerinde ellerimi çeken
Bir ılık kaya parçası karlı kış gününde sıcacık gelen
Bir sen vardı sende varlığı bana fazla gelen
Bir sen vardı "sadece bende" yokluğu bile varlığım eden

Cevat İdin

Bir sevgilim olsun

Bir sevgilim olsun, güzelce
Aşk sözcüleri göndereyim ona güvercinlerle
Bir sevgilim olsun yeterki sevsin beni
O' nun için gemilerle geçirim çölleri

Yeterki olsun bir sevgilim
İsterse olmasın başka hiç bir şeyim
Yeterki karşılıklı olsun bitmesin hiç sevgim
O' nun için yıldızları perdelerim

Bir sevgilim olsun
İsterse; güneş batıdan doğsun
Bir sevgilim olsun
İsterse; mezarlıklar yuvam olsun

Bir sevgilim olsun; gerçek bir sevgili
Çok istiyorum birisi gerçekten sevsin beni
Eğer bir sevgilim olursa
Güneşle ödüllendireceğim geceleri

Bir sevgilim olsa onunla ölüme giderim
Bir, sevgilim olsa ona canımı veririm
Bir sevgilim olsa onu kendime ilah ederim
Yeterki olsun bir sevgilim

Bir sevgilim olsun neşeli
Bir sevgilim olsun gözleri orman yeşili
Bir sevgilim olsun güzeller güzeli
Periler gibi büyülesin kendine beni

Cevat İdin

Boş insanlar

Çevremde boş insanlar görüyorum
Elleri ceplerinde, yüzlerinde acı bir gülümseme
Ne kadar çok olsalar bile sadece
Yalnızlık hissi uyandırıyorlar bende

Çoğu hayatında bir kez bile sevilmemiş
Çoğu sevginin görmemiş
Çoğu mutlu görünselerde
Gerçek mutlu bir gün görmemiş

Çoğu boş bu insanların
Çünkü aşkı hiç bilmiyorlar
Çoğu kör, sağır ve duygusuz bu insanların
Çünkü seni tanımıyorlar

Cevat İdin

Bu son

Birdaha yazmayacacağım bu son
Aramayacağım ve sormayacağım
Adını bile anmayacağım
Deniz mavisi gözlerimle ağlamayacağım

Sen bu şiiri okurken
Ben seni unutmuş olacağım
Sen şiirimi sana yazdığımı anlarken
Ben kim bilir nerde ve kimle olacağım

Cevat İdin

Buğday esmeri

Bir gün tüm sokaklara
seni seviyorum yazacağım
Herkes kendine yazıldı sanacak
Kim geçse sokaktan
Dönüp ardına usulca bakacak

Bir gün bütün yıldızlardan
Semada bir kalp yapacağım
Güneş her battığında
Pırıl pırıl parlayacak
Kim görse mucize sanacak

Bir gün tüm denizlerin rengini
Senin buğday esmeri tenine boyayacağım
Herkes kıyamet geliyor sanacak
Kim görse korkacak
Bense o gün;
Senin sevgini her yere yazmış
Güzelliğini tüm güzelliklere vermiş olmanın
Seni aradığım her yerde bulmanın
Eşsiz mutluluğunu tadıyor olacağım

Cevat İdin

Cumartesi

Bu günlerden cumartesi
Kafam acayip bozuk
Kulağımda onun sesi
Dudağımda sıcacık nefesi
Gözlerimde tüm güzelliği
Beynimde sevgisi
Dedim ya kafam acayip bozuk
Bir de bu gün günlerden
Cumartesi

Cevat İdin

Dost istiyorum

Bana aşk değil, bir dost ver tanrım
İyi gün dostu olmasın
Yüzünden gülücük
Kalbinden sıcaklık eksik olmasın
Ben aşk değil dost istiyorum

Aşka inanmıyorum
Aşk adamı aldatır
Gözlerini kör eder
Bir hastalıktır aşk
Kolay gelir zor gider
Öldürmez adamı ama belki
Ayakları üstünde sürüngen eder
Ben aşk değil dost istiyorum

Cevat İdin

Dün doğdum ben

Dün doğdum ben, küçüğüm
18 yılda nedir ki gördüğüm
Birkaç aşk var uğruna öldüğüm
Birkaçta Değersiz sevgili, üzüldüğüm
Daha ne yaşadım ben hiç bir şey görmedim
Çok çok sevdim hiç sevilmedim
Hayattan; sevgiden başka bir şey mi bekledim
Sanki olmayacak dilekler mi diledim.
Ağlayanlar gördüm teselli ettim
Gülenler gördüm tebrik ettim
Kötülüğün olduğu yeri terk ettim
Ama iyiliği hiç göremedim
Aşklar yaşadım amansız
Aşık oldum zamanlı zamansız
Kaldım sonunda hep dermansız
Hala daha yaşıyorum canlı cansız.

2006

Cevat İdin

Düşüyorum

Bıaktım kendimi duygu yüklü yükseklerden aşağıya
Süzülüyorum, korkularım paraşüt sanki geri çekiyor
"İyi niyetlerimdendir" ki hala düşüyorum
Hayatıma onlarcası girmiş çıkmış, hatırlayayım diyorum
Silik yüz ifadeleri, paramparça kareler
Unutulmayı unutmuş isimler çıkıyor karşıma
Bir dost ile geçen bir anı tutuyor elimden çekiyor biraz yukarıya
Tutunamıyorum, iyi niyetlerim ağır basıyor, düşüyorum!

Düşüyorum, korkularım dur diyor, duruyorum!
Durup düşünüyorum, üç beş ay belki yıl olmuş
Hatırlayamıyorum, hatırlayamamak mı iyi hatırlamak mı?
Bilmiyorum, bilemiyorum, düşünüyor düşüyorum
Sonra bir çocukluk arkadaşım ismi tutuyor elimden
Karşı koyuyor düşmeme tutunamıyorum
Bir eski liman geliyor aklıma duygulanıyorum
Gözyaşlarım akıyor kayıyor düşüyorum

Düşüyorum dostlarım dur diyor,
Dinlemiyorum her zamanki gibi düşüyorum
Yıllardır hiç dinlemeyişlerim ittiriyor arkamdan
Tutunamıyorum, tutunmak istemiyorum
Aynı yıllardır dostlara inanmayıp, inanmak istememem gibi
Düşerken bir dostun bir sözü çınlıyor kulaklarımda
Çekip alacak oluyor beni uçurumdan
Çırpınıp kaçıyorum ellerinden, yine düşüyorum
Anladım ki düşmek güzel, ben acıyı seviyorum!

Cevat İdin

El veda

Yeniden başlamak isterdim bir şeylere
Seni sevmeye mesela
Hiç bitmesin hep seveyim diye
Her gün yeni baştan âşık olayım diye

Yeniden başlamak isterdim hayata
Tanımak isterdim
İçinde seni böylesine güzel yaşatan hayatı
Bilmek isterdim güzelliğinin sebebini
Sana yeniden âşık olmak isterdim
Bilmek isterdim her gün azalacağına
Gün geçtikçe artan sevgimin nedenini
Bilmek isterdim keramet sevgide mi sende mi?

Yeniden başlamak isterdim hayata
Yine âşık olmak isterdim sana
Canım gibi sevmek isterdim seni her zaman
Kışta açan güneş gibi sevmek isterdim seni
Ben hep istedim ama hiç bulamadım seni

Seninle yaşamayı istedim
Seninle yaşlanmayı istedim
Seninle, sen olup içimde seni yaşatmayı istedim
Sokaklarda elin elimde dolaşmayı istedim
Kalbimde sevginle ölmeyi istedim
Bin gün ağlasam da, bir tek gün seninle gülmeyi istedim
Hep seni, seni istedim. Seni aradım
Kaderimde yokmuşsun hiç bulamadım

Yağan yağmurda sen vardın
Elimi her uzattığımda güneş açtı
Bahçemde ki "gül"de sen vardın
Yokluğuna dayanamadı güller soldu
Esen rüzgârda sen vardın
Rüzgâra kapıldım seni aradım
Rüzgârlar seni bir yana
Beni bir yana attı

Hiç uzanamadım sana
Hiç yaşayamadım seni doyasıya
Seninle beni sevmeni istedim
Sevmesen de, sevdiğimi bil istedim
Dilim varmadı seni seviyorum diyemedim

Sevmenin ne demek olmadığını
Bilsen de anlayamadığını düşünüp
Öyle avutuyorum kendimi
Sevenin unutmayacağını
Unutursa seven sevgisini yalan olduğunu bil
Bu şiiri sana yazdım
Seni ise kalbime
elvedaEl veda

Cevat idin.

Cevat İdin

Elektronik aşk

Entegresi yanmış insanlığın
Yolunda gitmiyor bir şeyler
Ölçülemiyor sevginin gerçek değeri
Para hırsı basmış sevginin yerini

Dostluk devresi arızalı
Bir çalışıyor bir çalışmıyor
İyi günlerde dostluk görünüyor
Kötü günlerde sigortalar atıyor

Birde, radyasyon yayıyormuş aşk
Mahkemeye vermiş uzmanlar
Araştırıyorlar aşkın masumluğunu
Bozdular sevgimin suskunluğunu

Dumanları çıkıyor aşkımın ama
Sevda ateşimden değil
Birde kısa devre var kalbimde
Arızalı çıkıyor ölçümde

Dijital oldu sevdalar bile artık
En ufak arızada çöküyor sevdalık
Bitiyor sevdası sözde sevenlerin
Aşk hakkında bilgisi yok teknik servislerin

Aşkı elektronik çöplüğüne attılar
Sevenler dünyanın en büyük acısını tattılar
Aşkı alıp tamir etmeye uğraştım
Yapamadım, teknik servise bıraktım

Cevat İdin

Ellerim üşüyor neredesin?

Ellerim üşüyor neredesin?
Hani ısıtacaktın bir ömür
Hani hiç bırakmayacaktın
Ellerinden ellerimi
Neredesin
Uzarlarda mı kalbimde mi?

Gözlerim ıslanıyor yar neredesin
Hani ağlatmayacaktın bir ömür
Hani hiç aratmayacaktın
Başka şeylerde şevkati
Nerdesin
Sevgim yerlerde mi sende mi

Cevat İdin

Elveda Derken

Elveda derken tüm bitişler ben bir merhabayla ayrıldım senden
Çünkü anladım ki içimde kalmıştı bir parçan sen giderken
Gitme dedim... sessiz bir çığlık attım ardından sesim çıkmadı...
Boğazıma dolandı sevdan..
Ağlayacak kendimi parçalayacaktım, engel olmasaydı içimdeki parçan ağlayamadım...
Seni sensizde sevebileceğimi sandım.
Ve anladım...

İnsan nasılda yaşlanıyor bir anda yüzü nasıl üşüyor,
Anladım insan nasıl kalabalık içinde yalnız kalıyor ...
Bugün anladım insan bir sabah kalkınca bir anda her şeyini kaybedebiliyor.
Anladım, bi odada bir insanı bir ömür boyu nasıl mutlu yaşatabiliyor.
Geç kadım derken ama değerini anladım..

El sallamadım ardından..
Sanki gitmek değilde aylardır hasretle beklenen bir gelişti bu ayrılık..
Sanki iki perdelik bir tiyatro oyununun ilk perdesiydi gidişin
Ve ikinci perdesi ebediyen birliktelik sahnesi olacaktı.
Birinci perdesi bitti herkes bu kocaman sevdayı nasıl yok ettik diye alkışladı bizi...
Bu yaşananlar birer oyundu oyunculara sen ve bendik...
O oynusa sevgiydi...

Elveda demedim diyemedim sen giderken...
Anladım aşkın neden üç harf olduğunu.
A; adamdı yani ben, K; kadındı yani sen, Ş; ise bir şelaleydi iki kalp arasında akıp giden
...
Tamamı üç harften oluşan bir hayat tuzağıydı AŞK.
Yanlış kalbe akarsa bir ömrü zehreden ...
Aşkı da sende anladım ben.
İnce hesapların sonunda karar verilen çıkara bağlı sevgiler şaşırtmıştı beklide aşkın
yönünü...

Aşkı da, senide, benide anladım...
Anladım ki birtek ayrılıktı, bizi tek bir ortak noktada birleştiren

cevat İdin

Cevat İdin

En Büyük Yalancı

Bir sor sen hele neden beddualar ettim sana
İçimde kalmasın istedim hiçbir şey
Dudaklarımdan çıksın duygularım dedim açığa
Güzel bir şey çıkma ihtimali yok ki
Güzel bir şey Yaşattın mı sanki?

İçimde kalmayan beddualarla çıktı gitti sevgin
Sanki sen mi beni bu yaşa getirdin?
Bir adım attım çukura sendeledim
İradem yerinde kendimi yeniledim
Yeniden severim mutlu olurum dedim

Seni tanıyanlar derdi değmez ki ona
Şimdi bin pişmanım seni baştan tanıyamadığıma
Sen en güzel anlarımın, anlamsız suskunluğu
Sen en güzel anlarımın, garip yorgunluğu
Sen benim içimde benden olmayan acı

Sen yenilmiş gurusuz savaşçı
Sen bitmiş bir acı
Sen, sen kelimesinden nefret ettiren
İki kelimesinden üçü yalan
Tanıdığım en büyük yalancı

Cevat İdin

Fark

Ne farkı var dağdaki yabani papatyanın
Bahçendeki kırmızı güllerden
Ne farkı var sevilmeyen zenci adamın
Etrafındaki beyaz tenlerden
Ne farkı var sana sarılanın
Sevmeyip seni terk edenlerden
Ne farkı var yaşadığının
Daha önce bitenlerden.....
Fark..... göreceli bir kavram
Sana göre olmaması gereken bana göre olmazsa olmaz
Sana iyiliği bağlasam durmaz
Kalbine sevda diline aşk yakışmaz

Cevat İdin

Geçmişimden

Geçmişimden bu güne
Bu günden geleceğe
Bir hatıra olarak saklayıp
Bırakacağım seni

Hatırlarsam yıllar sonra
Ardından güleceğim
Sonra sahte sahte üzüleceğim
Sevmiştim be diyeceğim

Nedense bana hep kızmışlardı
Seni seviyordum diye
Hatta bakar kör diyorlardı
Başkasını görmüyorum diye

Senin ardından gözyaşım yağmur
Nefesim rüzgâr oldu
Haykırdım sensizliği
Dünyalar aşka doydu

Cevat İdin

Gel

Beni ne kadar anlıyorsun
Bilmiyorum düşünemiyorum doğrusu
Aklımda adın, izlerin
Kalbimde ayrılığın korkusu

Bedenim hasret yine
Senin güzel bedenine
Canım çok sıkılıyor
Gel artık sevdiğine

Cevat İdin

Gençlik Hayalleri

Ne enteresan hayallerimiz vardı
Bir gün bir grup kuracaktık
Kendi şarkılarımızı çalıp
Mutlu olacaktık

Bir gün bunu düşünürdük
Bir gün tutarsızca bir kulüp kurmayı
Kendi takımımızda futbolcu olmayı
Kötü günlerde az mı düşünmüştük
Kendimizi yükseklerden bırakmayı

Şimdi düşünüyorum da ne kadar ilginç
Ne kadar komik, ne kadar imkansız hayallerimiz varmış
Bize göre hiç acılarımız olmayacaktı
Bizi kimseler ayıramayacaktı
Kimseler dostluğumuza dokunamayacaktı

Şimdi ben burada ve yalnızım
Kimse kalmadı o sıkı dostlardan yanımda
Kimimiz orada kimimiz burada
Kimimiz acılar içinde
Kimimiz ölüm yolunda
Biz ki hiç ayrılmayacağız derken
Duymadık bile
Bizim Bücür Osman
Bir arabaya çarpıp
Hayalleri ile sonsuzluğu kucakladığında

Cevat İdin

Gidemedim

Kaç defa gitmek istedim biliyor musun uzaklara?
Çok güzelim,
İnan ki çok düşündüm
Hep gitmek üzereyken seni hatırladım
Ellerini bir kez daha tutmadan
Gözlerine bir kez daha bakmandan
Sana son bir kez sarılmadan,
Gidemedim

Kaç defa aldım biletimi
Kaç defa kararttım gözlerimi
Kaç defa yarı yoldan döndüm
Bilki döndüysem hep seni düşündüm
Hep gitmek istedim
Seni hatırlayınca gururma yediremedim
Gidemedim

Kaderime baş kaldırdım sensiz ölmeyeceğim diye
Darıldım içinde seni bana yazmamışlar diye
Ama yine de aldrımadım
Niye böyle Tanrım demedim
Sadece bırakıp bu şehri gitmek istedim
Seni hatırlayınca gururma yediremedim
Gidemedim

Kaldırımlar, sokaklar küstü bana
Onlar bile kızdı sana tapmama
Her yol, bir oldu
Çıkmaya kaklıtı sana
Şanki her harf sıraya dizildi
Şanki her ses, adına benzedi
Senki her renk tenine benzedi
Her geçen gün daha da acılar kattı yaşamıma
Bense sadece
Bırakıp bu şehri gitmek istedim
Seni hatırlayınca gururma yediremedim
Gidemedim

Sigaramı her içime çektiğimde
Ciğerlerim ağladı için için,
Biramı her yudumladığımda
Kendime küfürler ettim,
Yine senin için içtiğim için
Son bir kez göreyim dedim
Gözlerini gördüm
Gülüşünü gördüm
Gidemedim

Çok kez gidecek oldum buralardan
Bu sefer biz kez göreyim dedim
Söz gideceğim dedim
Gözlerini gördüm

GülüŖünü gördüm
Gidemedim
Her seferinde kendimi ters yönde
Senin yolunda buldum
Bir çok kez o uzak Ŗehirlerdekilere
Bekleyin geleceğim dedim
O düŖlediđim otobüŖe hiç binemedim
Bu Ŗehri hiç terk edemedim
Gidemedim

Sen beni sevsende, sevmesende
Ben seni hatırladığım kadar unutmak istesemde
Seni sevdim diye kendime küfürler etsemde
Seni gördüm gururuma yediremedim
Seni sevmekten vazgeçemedim
Gidemedim hiç gidemedim
Gidemedim

Cevat İdin

Gitme deseşdim

Akşamları seni düşünüyorum
Elimde senden gizli çektiğim resminle
Saatlerce oturup hayallere dalıyorum
Güzelliğine bakıp bakıp duruyorum

Her gece yatmadan önce
Senin yerine o resme öpücükler konduruyorum
Sokaklarda yüzüm gülse de
Bıçak açmıyor ağzımı evimde

Belki de sen varken bilemedim kıymetini
Bilseydim bir an bırakmazdım ellerini
Keşke erkekliği bir yana atıp
Söyleyebilseydim sevdiğimi

İçimde yanan ateşi keşke sana söyleseydim
Keşke sen giderken sana
Seni seviyorum
Gitme deseşdim

Cevat İdin

Gitmez Demiştim Gitti İşte

Hayal demiştim bu aşkı
Gerçekmiş meğerse
Benim değil demiştim
Benimmiş meğerse

Aldanmiştım maviliğine gökyüzünün
Bulutlar kapatırmiş meğerse
Aldanmiştım derinliğine güneşin yüzünün
Yakacak kadar sıcakmiş meğerse

Meğerse sevgi de gerçekmiş
Gerçekmiş sevmek de sevilmek de
Ve gerçekmiş unutmak
Kaçınılmazmiş unutulamamak

Bir gariplik vardı bu işte
Gitmez demiştim gitti işte

Cevat İdin

Gül, gülümse

Gül, gülümse meleğim
Sen iste senin için öleyim
Sevgin benim her şeyim
Sevgin için ölebilirim

Sensin benim herşeyim
Şen iste uğruna can vereyim
Ölüm benim için
Sevginden öte değil

Bu zavallı dünyada
Sevgin benim her şeyim
Beni güldürse de ağlatsa da
Sevgin için ölebilirim

Cevat İdin

Gülüyorum hayata

Gülüyorum hayata artık
Ağladıkta ne oldu
İnanmıyorum aşka artık
İnandık ta ne oldu
Aşk vardı da
Kurtlar mı yedi kayboldu
Artık gözbebeklerimde yoksun sen
Yine eskisi gibi maviler
Senin acımasız dalgaların yok
Sessiz limanlar gibi sakinler

Kimse seni sormuyor artık bana
Sorsalar da gitti diyemem
Gülerler halime
Senden sevgi dilenemem
Diyemem ki gitti
Diyemem ki aşkımız bitti
Sormasınlar seni bana

Hatırlıyor musun?
Ellerini ilk tuttuğum
Seni seviyorum derken kendimi unuttuğum günü
Bana nasılda masum bakmıştın
Sanki küçük bir çocuktun
Sanki dağları yakmıştın
Gözlerindeki ışıkla dünyamı aydınlatmıştın
Sen giderken kapattım tüm ışıkları
Ben bir daha da ışık yüzü görmedim

Gidişine ağlamadım bile
Ağlayamadım
Anlam veremedim
Niye terk ettin
Anlayamadım
Masum yüzlüm
Anlayamadım
Çimen gözlüm
Dön diye arayamadım
Gizli numaradan çağrı yapmak oldu
Yeni âdetim
Aradım konuşamadım
Ağlamak istedim ağlayamadım

Senle bir gömdüm gözyaşımı anılara
Sakin dönüp bana ağlamayı hatırlatma
Git uzaklara sarıl bulutlara
Ne ben ağlayayım sana
Nede sen dönme bana
Elveda

Cevat İdin

Gün kararmadan

Gün kararmadan gel.
Yüzünü bir kez olsun aydınlıkta göreyim.
Dalıp gözlerinin yeşilliğine ıssız hayaller içine gireyim.
Gün kararmadan gel gecelerimi sana vereyim.

Seni sevmiştin bu yürek ilk kez.
Aşk nedir sen öğretmiştin bu yüreğe.
Sevgi nedir, mutlu olmak nedir,
Yarası olmadan acı çekmek nedir sen öğrettin bu yüreğe.
Sen terk ettin ilk ecel kapını çalmadan.
Diğer tüm sevdiklerim ölene kadar hiç terk etmemişlerdi beni.
Tek sen gittin, öldün yaşarken içimde.
Sen ve sensiz ben işte kalbimdeki iki var oluş simgesi.
Bu dünyanın bana sensizlik adlı hediyesi.

Nedeni ve sebebi bilinmeyen bir yoldu hayat.
İsteyerek olmasa da çıkmıştık bu yola bir kere.
Yalnız gelmiştik dünyaya hepimiz ve yalnız ölecektik belki.
Ama yalnız yaşayamıyorduk nedense.
Sende bulmuştum yıllardır aradığım huzur veren bakışları
Sende kaybettim yıllarca yaşatmaya çalıştığım bu canı...

Cevat İdin

Güzel bir gün

Sabahı verin ellerime
Pırıl pırıl yanan sabahı
Cıvıl cıvıl öten kuşları
Güzele vurup
Daha güzel yapan sabah güneşini
Şafakta parlayan ıssız
Şahilleri verin bana

Güzel bir gün verin bana
İçinde güzel bir sabah olsun
Sıcacık bir gülüş
Tatlı bir dokunuş olsun
Öyle bir gün olsun ki
Tüm güzellikler o günün
O gün ise yalnız benim olsun

Cevat İdin

Hangi kelimeler anlatabilir hislerimi

Hangi kelimeler anlatabilir hislerimi
Hangi sayılar gösterebilir ne kadar sevdiğimi
Dağlara yazacak olsam sevgimi
Sanmıyorum öyle büyük dağ bulabileceğimi

Ne kadar özlemiyorum desemde
Adını duyunca sızılar başlıyor kalbimde
Sana koşmak istiyorum belki; gücüm yetmiyor
Belkide gelmeye yüzüm tutmuyor

Cevat İdin

Hani

Beklemediğin şeyler gelir ya başına
Hani ağlayasın gelir ya
İşte öyle bir gün düşün.
Düşünki farzı misal
Üşüyorsun bir köprü altında
Dışarıda yağmur yağmakta
Kalbin biten aşkların yığıntısı altında
Ruhun sığınacak bir beden aramakta
Güneş çıkmıyor sana inat
Saklanıyor bulutların arkasında

Herşey, herkes yoluna taş koyuyor
Aradığın hiçbirşey bulunamıyor
Köşe başında bir yavrucak ağlıyor
Yağan yağmur çatıları yıkıyor
Kuşlar sığınacak bir yer arıyor

İşte böyle bir günde karşına
Seni sevebileceğini söyleyen
Bir insan çıkıyor
Sen yaşayamazken ağırlığından
Eski aşkların
O aşktan bahsediyor utanmadan

Böyle bir gün düşün
Ve akıl ver
Ne yapsın bu sevgisiz adam

Cevat İdin

Hayallerim

Sen artık benim için bir hayalsin.
Öyle ki her zaman görebildiğim
Ama ellerimi uzattığım anda kaybettiğim bir hayalsin.
Biliyor musun ben artık hayal kurmayı çok seviyorum?
Çünkü hayallerimin benim olduğum gibi sensiz olduğunu hiç görmedim.
Hatta artık yalnızca hayal kurmayı değil rüya görmeyi de çok seviyorum.
Şensiz gecelerde sensizliğin tüm yorgunluğuyla
Üzerime vurduğu dakikalarda
Kurtuluşu bir tek rüyalarda ve hayallerde buluyorum.
Geceleri sevgini daha çok özlüyorum.
Annem bile dokunamıyor senin gibi saçlarıma.
Ellerin yok mu, o ellerin?
Ellerini çok özlüyorum.

Hiç bir şey ellerin kadar güzel görünmüyor gözlerime,
Hiç bir şey onların dokunduğu kadar sıcak dokunmuyor ellerime.
Sarılacak sıcak bir kucak bulamıyorum artık.
En kızgın ateşler bile yalnız bedenimi ısıtamıyor,
Oysa yalnız bedenim değil ruhum da buz gibi.
Nasıl yerini dolduracağını bilmiyorum.
Çözümü hayal kurmakta buluyorum.
Sen kadar olmasa da hayallerim ısıtıyor içimi.
İçim içimi yiyor be güzelim!
Hadi gel desem gelmezsin,
gelemezsin olduğum yere,
Aynı dünyadayız belki ama
Ben artık bulutlar kadar uzaktayım sana.

Bana senden tek kalan şey hayalin şimdi.
Gelip; sarılıp öpen,
"seni seviyorum dediğimde
"bende seni seviyorum" diyen
Hayalinden başka hiçbir şey yok
Buket yapıp sakladığım acılar demeti günlerimi paylaşan.

Dünyamda bir tek hayaller var artık.
Hayallerimde ise yalnız san varsın.
Dünyam sen olmasan da senden ibaret oldu.
Ben yokum deme!
Hayaller varsa sen, sen varsan hayaller,
Hayaller varsa ben varım.
Ben olduğum sürece de sen benim içimde,
Hayallerimin başköşesinde olacaksın.

Cevat İdin

Hayat sözlüğü

Sözlüğüne baktım hayatın
aşk nedir öğrenmek için
Şaşırdım inanmak istemedim
Hayat sözlüğü
şavunmasız savaş diyordu aşk için
İnanmadım böyle olabileceğine
Yaşadıkça her aşkı
Savunmasız meydan savaşları gibi
Yenildikçe her seferinde gördüm gerçeği
Aşk gerçekten de
Savunmasız Savaş demekmiş demekki

Cevat İdin

Hayatın Kanunu

Hızlı gidersen yol çabuk biter
Kanunudur bu hayatın
Anayasasıdır dünyanın
Böyle gelmiş böyle gider

Cevat İdin

Hayatın resmi

Bir resim çiz ellerinle bana
İçinde acılar olmasın
Yalnızlık, ayrılık
Dost kazığı olmasın

İstemem aşkı koyma içine
Ve gülücükleri de koyma çünkü
Hasretim aşka ve gülüşe üzümeyim
Özleminin acısını hissetmeyim

Sadece huzur ve mutluluk koy
Birde unutmadan bir çift göz koy
Çünkü tek yalan söylemeyen şey o gözler
Seviyorsa aslanlar gibi söyler

Sen aşkı koyma dane koyarsan koy
Çünkü diğer hiç bir şey
İnsana mutluluk içinde
Acı çetirmez

Cevat İdin

Hoş geldin

Hoş geldin akşam
Bende içimdeki karanlıkla seni arıyordum
Kalbimdeki acılara seni soruyordum
Yalnızlığımın şahidi nerede diyordum

Seni arıyordum içimde
Bulamadım.....

Cevat İdin

İçimdeki çocuk

Kelimeler yetersiz kalıyor bazen
Anlatmaya hislerimi
İçimdeki korkak çocuk açığa çıkıyor bazen
Söleyemiyorum kimseye onu sevdiğimi

Ne zaman karşıma çıksa
Ardıma bakmadan kaçıyorum
Ne zaman gözlerimin içine baksa
Çocuk misali içimde ağlıyorum

Şimdi içimdeki çocuğu büyötmek
Bir seferde herşeyi anlatabilmek
Utanmadan gözlerinin içine bakıo
Ona seni seviyorum diyebilmek istiyorum

Cevat İdin

İddia

Meydan okuyorum dünyaya.
Varsa senden daha güzel bir varlığı olan
Alsın çıkarsın karşıma.
Gelsin herkes görsün sırrı neymiş yaşamının.
Güzellik kavramları nerde yuva yapmış görsünler.
Sendeki güzelliği görüp güzellik neymiş öğrensinler.
Gözlerinden daha yeşil orman varsa söylesin.
"ben daha yeşilim desin".
Saçlarından daha sarı olduğunu iddia eden varsa gelsin,
Ben sararıp solmaya hazırım.
Senden güzel olduğunu iddia eden varsa gelsin
Ben gitmeye hazırım.

Cevat İdin

İki'miz Yok Artık

Sıfır, bir, üç, dört, beş, altı, yedi, sekiz, dokuz
Bak, ikimiz yok artık!

Cevat İdin

İlham Perisi

Şerefine içmedim dün gece sarhoş olmadım
Bu sabah sen için akşamsefası olmadım
En güzel anda boyun büküp solmadım
Ne seni andım hüznümlendim
Ne de unutup mutlu olmadım
Adın bir yasaktı
İlk defa yasakları aşmadım

İçmedim dedim ya dün akşam
Kafam rahat kalktım yataktan
Adını anmadım dedim ya akşam
Mutlu uyanmışım sabahtan
Öyle de kalacaktı aslına baksan
Görmeseydim seni uzaktan

Sen kimine göre küçük mutluluk
Kimine göre küçük acılar
Sen kimine göre aşk delisi
Kimine göre ilham perisi
Bana göre gereksizin gereklisi
Hadi yoluna yürü abisi

Cevat İdin

İstanbul'dun Sen

Bir uyandım baktım rüyaymış tepemde duran yıldız gözlerin.
Karanlıklarımı aydınlattığını sandığım yalanmış.
Yalanmış ellerimi tutuşun, tenime dokunuşun,
Sen değil esen rüzgârmış.
Esen rüzgârmış sevişin dokunsam savrulacak,
Fırtınalı bir akşammiş aşkın kapılsam uzaklara savuracak.
Uyandım, uykuymuş seni sevmek.
Uykulardan vazgeçtim, uyandım.
Yıllarımı uğruna köle etmiştim oysa hatırlarsın,

Marmara'nın sularına yazmıştım adını.
Dalgalanmıştı deniz atamamıştı seni benden.
İstanbul'da sevmiştim seni,
İstanbul'da yemiştım
aşk yaralarımın sebebi hain kurşununu.
İstanbul'da gururumdan olmuşum sen diye,
İstanbul sendin benim için, sen ise İstanbul;
Öylesine kalabalık kalbi, öylesine kirli oyunları,
Öylesine yalan gülüşü, öylesine uzak, büyük, soğuk, yaşanılmaz.
İstanbul sendin, sen öylesine İstanbul bana.
Kız kulesiydi kalbin, erişilmezdi bana karadan,
Turistlere açık, ziyaretçisi bol.
Boğaz köprüsüydü gözlerin kuyruk kuyruk,
Oyalar oyalar yol verir, gelen geçen konvoy konvoy.
İstanbul'uydun sen kalbimin deprem korkularında fay hatları bol,
Sallanacak yıkacaktın beni,
Yalnızca sen yaşayacaktın; her şeyin bileni,
Bense bu kader oyunda hep çocuk, hep toy.
İstanbul gibiydin ya;
Yıldızları göremeyen ışıkları kirli,
Gökyüzü beyaz yağmur bulutlarını yitirmiş,
Kirli toz bulutları kaplamış,
İstanbul gibiydin yıllardır yaşanmış, yaşananları yalanmış...

Bir şehirdin sen bende bir şehir,
Ayrılması zor, unutulması imkansız.
Bir şehirdin sen bende girişinde çıkışında
İki levhadan ibaret hoş geldiniz, güle güle.
Bir şehirdin sen bende seveni çok.
Denedim her seferinde iz bırakmayı dağlarında, yapamadım.
Tavşanın dağa küskünlüğünü dağ anlamadı belki ama ben anladım.
Anladım sen dağdın bense tavşan bile değil,
Bir bakteri belki tavşan üzerinde bir karınca belki de...
Haberin yok tu, hiç olmadı diye düşünmekti Tek tesellim ise.
Bir şehirdin sen bana.
Basit bir şehir değil İstanbul'dun sen bana,
Bense küs bir İzmir'li istanbul'a.
Ne mi oldu sonunda?
İstanbul vazgeçtim senden.

Cevat İdin

İstem

Aşmak istiyorum kalbimdeki dağları
Sana sunmak istiyorum kalbimi
Yudum yudum iç sevgimi
Gözlerimi sar gözlerinle
Bırakma ellerimi ayrılık günü geldiğinde
Seveyim istiyorum seni
Seni sever gibi
Sana özel olsun bu sevgi
Sevmek istiyorum yalnızca seni

Cevat İdin

Kaderim

Bakma bana öyle kandıramayacaksın bu kez
Ağlatmayı başaramayacaksın
Aşık edemeyeceksin yine kendine
İnanmamıştım zaten hiç sevdiğine

Hiç olmamıştı ellerin benim
Hiç bana gülererek bakmamıştı bana gözlerin
Bu imiş benimde kaderim
Alır sevgisizliğimi giderim

Cevat İdin

Kalbime

Yollar biter mi hiç
O zavallı sevgiler gibi?
Gidenler döner mi hiç
Kader mahkûmu trenler gibi?

Belli ki gidenlerin hepsi mutlular
Belli ki hepsi alıştılar
Belli ki buraları unuttular
Nedendir ki hiç aramadılar

Hiç ayrılamam dediklerim
Canımdan çok sevdiklerim
Bir an görmesem özlediklerim
Şimdi süslü bir yalan oldular

Ah zavallı kalbim
Söyle neden seversin herkesi
Söyle yüreğim
Kim sevebilir seni sen gibi

Cevat İdin

Kalbimiz

Can çıkınca bir iŖe yaramaz ya bedenimiz
İŖte sevgi çıkınca içinden
Öyle bomboŖ kalır kalbimiz
Kalbimizi kalp yapan
Kan filan değil
İimizi ısıtan sevgimiz

Cevat İdin

Kendi dünyamızın kralı

Seninle soğuk havalarda sarılarak oturur
Sokak aralarında birlikte uyurduk
Yarım kuru ekmek ile bir parça simit bulsak
Sevinçten havalara uçar
Kendi dünyamıza kral olurduk

Yatağımız buzlu araba yolları
Yastığımız soğuk kaldırım taşları
Yorganlarımızsa çöplerden bulduğumuz
Eski un çuvallarıydı

Neler, neler çektik biz seninle
Az mı uyuduk köprü altlarında birlikte?
Seni düşünürken hatırlıyorum da
Bir sigara için çektiklerini
Yol boyunca yürürken toplardın sigara izmaritlerini
Birde yılarca uzaktan takip etmiştin
Hiç tanımasan da sevdiğini

Ellerimizde şarap şişeleri
Bir sağa, bir sola sallanarak
Hayal kurar yürürdük geceleri
Sen kahveci olmak isterdin
Ben ise basit bir memur olmak
Ama kolay değildi bir hayal kurmak
Bizde bilmiyor değildik bunu
Kurduğumuz bu hayallerin boş olduğunu

Sonunda çileler bitmiş rahata kavuşmuştuk
En kötü günlerde bile birbirimize destek olmuştuk
Sokaklardan kurtulmuş kendimize
İki odalı küçücük bir ev tutmuştuk
En güzeli ilk kez çöplerden değil de
Kendi paramızla elbise sahibi olmuştuk

Dün öğrendim anne babanın yanına gittiğini
O acı dolu hayatının bittiğini
Oturmuş seni bekliyordum
Biralarımızı hazırlamıştım
Beşiktaş'ımızın maçının olduğu kanalı açmıştım
Saatler geçip sen gelmedikçe
Başladı içimde bir sızı
Çünkü biliyordum kaçırmayacağını
Hiçbir maçımızı

Kapı çaldı suratsız bir aynasız geldi
Başını eğerek başın sağ olsun dedi
Gözlerim dondu bacaklarım kitlendi
Yığıldım kaldım olduğum yere
İsyan ettim seni benden çalan kadere

Cevat İdin

Kim biliyor

Ayrılıktan yana bir şarkı çalıyordu radyoda
"severek ayrılanlar bilirler ayrılığı" diyor
Ve "gün gelir beni ararsın" diyor
Medet bekliyor rüzgârdan
O da sevdiğinin kokusunu burnunda duymuş anlaşılın
"severek" diyor ayrılan
aynı benim gibi, bizim gibi
Birçok ayrılan gibi
Silmek istediğimizde silemediklerimiz gibi
Terk edilmiş evler boş odalar gibi
Bulutlara yenilmiş yıldızlar gibi
Yani, benim gibi, sevgim gibi
Tıpkı unutamadığım gibi
Ve unutamayacağım gibi bir aşktan söz ediyor

Merak ediyorum sevenin nasıl sevdiğini
Ayrılanın nasıl acılar çektiğini
O sevginin neleri hak ettiğini kim biliyor
Kim biliyor;
Benim seni nasıl ölümüne,
Benim seni nasıl delicesine,
Benim seni nasıl ölürcesine sevdiğimi
Kim biliyor? Kim biliyor?

Cevat İdin

Korkarım

Her gece saatin karşısına oturur
Öylece bakarım
Taki gece yarısı olup
Akreple yelkovan gibi
Bütün dertlerin üstüne
Sensizlik binene kadar,
Tam o anda gözlerimden
Bir damla yaş akar
Yine herşeyi sensiz
Acı dolu bir gün başlar

Korkarım hergece niye
Neyden korktuğumu bilmeden
Oysa korkum ya sensizlikten
Ya ölümden
Ya da yine sensiz geçecek
Ölümden farksız yeni bir günden

Sonra uyku hüzünlü
Bir şarkı gibi gelir
Kulaklarımda çalar
Yine sensiz bir gün
Ağlamakla başlar

Cevat İdin

Küçüğüm

Bir gün hak vereceksin bana
Haklıymış diyeceksin kızmayı bırakıp.
Benim gözümle bakacaksın hayata
Anlayacaksın ne hissettiğimi aylardır.
Nasıl çöl olurmuş kalbi insanın bir anda göreceksin
Gün gelecek sende birini seveceksin

Çocukluğumuzu yaşayamadan geldi sevda
Sendе, bende çocuktuk daha oysa
Çocukluk harçlığımız diye verilen
Uç, beş kuruş gibi düşüncesiz harcadık sevgiyi.
Yaramazlık yapmış gibi
Masum bakardık gözlerimize
Çocuktuk, ağlardık gelen olsa üzerimize

Tek bildiğimiz şiir ebeli sobeli tekerlemeydi
Aşkı anlatan olmamıştı aşk bu dur diye
Kazayla kırdığımız camlardan başka
Kırcılığımız olmamıştı hiç
Düşer düşer ağlardık
Kalp yaramız yoktu belki
Ama yara bere doluydu düşmekten dizlerimiz
Küçüktük sevgi nedir bilmezdik

Neyse küçüğüm
Sendе büyüsün zaman geçer gülerек yanından
Sendе yaşarken ölürsün
Sendе severken büklüm büklüm bükülürsün
Seven nasıl büyük görür karşısındakini
Nasıl onsuz yarım hisseder kendini
Nasıl ne dese anlatamaz derdini
Görürsün küçüğüm, görürsün

Cevat İdin

Lise matematiği

Lisede matematik derslerim
Ŗiir yazarak geçti benim
Bilmem herkes gibi sevgi TOPLAMASINI
Hatalarını insanın yüzüne ÇARPMASINI
Her Ŗeyden kendine pay ÇIKARMASINI
Onun bunun mutluluğunu BÖLMESİNİ
Ben bunları bilmem
Benim bildiğin tek matematiksel iŖlem
Sevgi + aŖk + özlem
=sen ve ben

Cevat İdin

Masal

Masallar hep mutlu bitermiş
Giden sevgililer dönermiş
Çekilen acılar mutluluğa eremiş
Keşke bu aşk masal olsaydı

Bitmezmiş masal aşkları
Kimse ayıramazmış âşık olanları
Dayanamaz kötü krallar, zalim babalar
Sonunda masalların âşıklar kazanırlar

Bizim aşkımız belki bir macera romanıydı
Senin peşinden maceralara sürüklendim
Hatta belkide aşkımız macera filmiydi
Sen başrol oynadın, bense figuranlıkla yetindim

Bu aşkın sonunda sen en iyi kadın oyuncu
Bense en kötü figuran seçildim
Sen yıldız olup yükseldin
Bense dahada ezildim

Sen hak ettin en iyi oyunculuğu
Oyunculuğa aşkımla oynayarak başlamıştın
Gözümün yaşına bile bakmamıştın
Ben seni yıllar yılı uzaktan görmeyede alıştım

Üzülüyorum: bu filmin senaryosu da masaldı
İyi biliyorum sonu mutlu bitecek
Sonunu bilmesemde bildiğim tek gerçek
"seni seviyorum" ve bu hiç değişmeyecek

Cevat İdin

Melek ve Őeytan

Arkamda melek,
Önümde Őeytan
Meleği dinlesem Őeytan alınır,
Őeytanı dinlesem melek darılır
En iyisi ben konuŐayım
İkisi de sussun dinlesin

Cevat İdin

Mutluysan mutlu et beni de

Öğrendim ki mutluluk beklenmez
Ellerimizle sökülüp alınır.
Tanrıya vermediklerinden yakınılmaz
Belki Kızmasa da alınır

Hadi mutlu san kendini sende
Mutluysan mutlu et beni de

Bu gün öğrendim ki mutlu olmak elimizde
Bir sağa bir sola taşınılır
İki elle tutmayı bilmezsek de
Bir bir el, bir diğeri mutlu sanılır

Hadi mutlu san kendini sende
Mutluysan mutlu et beni de

İki elle tutamazsan mutluluğu
Boşta kalan darılır
Sen bir kez gül hayata bir dene
Hayat sana koşar sarılır...

Hadi mutlu san kendini sende
Mutluysan mutlu et beni de

Mutlu olmak elimizde
Şarkılar bizim emrimizde
Sarılırsak iki elle mutluluğa
Belki mutlu oluruz bizde

Hadi mutlu san kendini sende
Mutluysan mutlu et beni de

Cevat İdin

Ne güzel

Neden hep yakarız
Neden hep yıkarız
Oysa: dünya büyük
Hepimiz sıgarız

Oysa ne güzel
Savaşı karşı olmak
Barış içinde
Kardeşçe yaşamak

Cevat İdin

Neden?

Nereye gittiğini bilmediğimiz bir yolda giderken,
Nereye gideceğini, bildiğimiz sözler söylemek niye?
Neden böyle, Kime neden bu öfke,

Ölümün kapımızı bir çalacağını bilirken
Ölmeyecek gibi yaşamak niye
Neden böyle, Ne gelecek bizimle

Sevdiklerimizi bir bir kaybedecekken
Değerlerini bilmemek niye
neden böyle, kim dönecek geriye?

Cevat İdin

Orman gözlüm

Orman gözlüm mutluluğum
Gözlerinin içinde ilk kaybolduğum
Mutluluğu bakışlarında bulduğum
Yanında olmak isteyip içinde boğulduğum
Uzaklarda arayıp, içimde bulduğum
Dostça tanışıp aşık olduğum
Tatlı sözlerine kapıldığım melek yüzlüm
Sevgilim, Orman gözlüm

Ne bilirdim aşkı,
bir otobüs durağında bulacağımı
O aşkın sen olacağını
Rüyalarımın aşkının bana bir durak ötede olacağını
Sendeki kendimi buldum derken
Gözlerinde kaybolacağımı

Orman gözlerinde seni buldum
Kendimden oldum
İçimde bir ben kaldı
Bin bana değer bir sen kaldı
Sen beni belkide hiç sevmedin
Senin orman gözlerin beni içine aldı

Şimdi sen gitin
Bana senden geri
Kalbimde bir sızı kaldı....

Cevat İdin

Oysa yaşanan bütün aşklar, bir gün bitmek üzere başlar

Ayrılmak kolay değildir
Bir de bırakan sen değilsen
Ağlamadan günün geçmez
kurtulamazsın ne etsen

Geceleri acı basar içini
Sancı olarak yaşarsın sevgini
Yar yar diye ismini sayıklar
Paralar durursun kendini

Onsuz değersiz kalan canını
Vermek istersin ona gelir diye
O bir kere almış gitmiş başını
Unutman olur ona en büyük hediye

Oysa yaşanan bütün aşklar
Bir gün bitmek üzere başlar
Hiç birşey için olmasa
Sevgi için akar gözünden yaşlar

sevgi fani dünyadaki sevdiğine verilebilecek
en büyük ve en masum hediyedir

cevat İdin

Cevat İdin

Özgürlük

Güneş haksızlığa uğrayanlar için yeniden doğacak,
Her solukta özgürlük ciğerlerine dolacak,
Bu hayatta elimizden alınan hak, adalet
Elbet son nefesten sonra yerini bulacak....

Cevat İdin

Özür dilerim

Özür dilerim

Özür dilerim
Seni sevdiğim için
Delice sevmek ne demek bilmezsin ki sen
Özür dilerim
Kalbimi sana verdiğim için
O kalp benim için ne kadar değerli
Bilmezsin ki sen.

Özür dilerim
Sana "aşkım" dediğim için
Aşk nedir bilmezsin ki sen
Özür dilerim
Uğruna gözyaşı döktüğüm için
Ne bileceksin;
Sensiz kalıp
Kendine hiç ağlamadın ki sen

Özür dilerim
Seni sensin diye sevip,
Sen benimsin diye
Kalbime hapsettiğim için.
Özür dilerim
Şeni bu kadar çok sevdiğim ve kaybetmekten korktuğum için
Özür dilerim
Seni senden çok sevdiğim için

Cevat İdin

Sallama aşk

Bir bardak yalnızlık içine
Bir avuç sallama aşk kattık
Demlenmeden içtik
Bitirdik sallama aşkımızı

Bir otobüs durağında başlayıp
Kafe köşelerinde demlenen
Yalancı sözcüklerle süslenen
Sallama bir aşkı bizimkisi

Geçici bir mutluluk
İçimizi ısıtan bir ılıkılık
Gibiydi aşkımız, belki de
Geçmişlerimizde kalmıştı akıllarımız

Bir oyunun içinde
Masum bir kupa kıızıydın sen
Hayat oyundu oyunu da
Senide kaybettim ben

Ne de olsa sallamaydı aşkımız
Bir anlıktı, gelip geçiciydi
Hep başka şeylerdeydi aklımız
Yoktu bu aşkı yıllar yılı yaşatmaya hakkımız

Cevat İdin

Sebebi Değil Önemli Olan, Gidişin! ! !

Neden gittiğın değil, gidip gitmediğın benim için önemli olan.
Sebepler söyleme.
Beni sensiz bıraktın ya gerisi sende kalsın.
Güzel bir paylaşımı yaşadıklarımız.
Ya kalpteki sevgiydi ya da dillerdeki yalanlardı mutluluk veren bize.
Beni sana çeken gözlerindeki derinlikti.
Düşerdim sana sana durmadan.
Tutan olmazdı ellerimden.
Düşerdim ve sende bulurdum hep kendimi gözlerimi açınca.
"Kendi düşen ağlamaz" bilirim.
Ama sen bana bakma sana karşı doyumsuzum ağlayabilirim.
Sebebi değil önemli olan, gidişin.

Önceleri aklıma bile gelmezdi senin için gecelerimi bölebileceğim.
Bir yabancıydın bana yedi kat eller gibi.
Sonraları nasıl oldu bilmem aktın içime sanki seller gibi.
Yavaş yavaş doldurdun içimdeki tüm boş yerleri.
Sen oldun her anım.
Senden başka yol bilmez oldu ayaklarım.
Sana gelmek boyun borcu oldu bana.
Aşk kör etti senden başkasını görmeyen gözlerimi.
Ya senden başkasına bakamaz oldum
Ya da senden başkasını göremez oldum.
Sana yazılır oldu şiirlerim.
Ama kaderim değilmiş,
Sana sevgili tadında bir şiir yazıp veremedim.
Sen gidiyordun ve ben sana gitme diyemedim.
Sebebi değil önemli olan, gidişin.

Âşık olmak yetmezmiş birlikte yaşamaya.
"Fedakârlık" olmalı "sevgili" olmanın bir diğer adı.
Onun için neler verebilirim diye sorduğunda kendine.
Tüm kuruntularından sıyrılıp kalbinin tüm saflığıyla
"her şeyimi" diyebilmelisin.
Al sende kalsın kalbim dedim sana
Sen ise seni sevdiğim için bir teşekkür bile etmeden gittin bana.
Sen yine de sağ ol aşkım beni bir nebze olsun sevdiğin için.
Ama alacağın olsun beni sensiz bırakıp gittiğın için.
Sebebi değil önemli olan, gidişin.

Gidiyordun ardından bakarken ben.
Bir parça koptu sanki içimden.
Adım adım sen oldu o içimde kanayan yaram.
Sen sen olup aktı gözyaşlarım.
Gitme demek istedim sana.
Diyemedim.
İki adımın yeterdi oysa benden öteye atıldığında beni kahretmeye.
Sense koşar adım gittin bensizliğe.
Sana gitme demek isterdim.
Hatıralar salkım salkım dizildi boğazıma diyemedim.
Seni ilk öptüğüm köşe başıydı son gidişinin ilk adımını attığın o yer.
Ah dile gelse de anlatsa,

O an kıskançlıktan çatlayacak gibi olan yerlerdeki mermerler.
Sebebi değil önemli olan, gidişin.

Sebebi değil önemli olan, gidişin.
Sonuçta sensizlik oldu bana son verdiğin ve gittin.

Cevat İdin

Sen nesin

Sen nesin

Sen nesin benim için bilmiyorum
Dost musun düşman mı?
Sevgilim desem, değilsin
En sevdi halimde bıraktın beni
Arkadaşım desem, değilsin
Bir arkadaş bu kadar üzmez ki
Canım desem, değilsin
Yaşayan kalpten can çıkıp gitmez ki
Dostum desem, değilsin
Dost yüz üstü bırakıp gitmez ki

Annem desem, değilsin
Beni hiç içinde taşımadın ki
Babam desem, değilsin
Beni hiç bağrına basıp öpmedin ki
Kardeşim desem değilsin
Damarlarımızda Aynı kan dolaşmadı ki
Hayat ortağım desem değilsin
Aynı soyadını taşımadık ki

Canım desem, aşkım desem, değilsin
Sen beni hiç sevmedin ki
Dostum, sevgilim, annem, babam
Kardeşim veya aşkım değilsin belki
Ama düşmanımda olamazsın bil ki
Yalnızca benim kara sevdamsın

06.05.2007

Cevat İdin

Sen ve Bahar

Bir sabah uyandığımda
Baharı avuçlarına vermeyi isterdim hep.
Bir gün anladım ki yanılmışım.
Sen gidince baharı yerine koydum onunla teselli buldum.
Oradaydın aslında gitmemiştin biliyordum.
Uzaktaydın ama benimle aynı nefesi alıyor aynı güneşte ısınıyordun.
Aynı gökyüzünde aynı maviliklere bakıyordun.
Bir sabah uyandım bahar gelmişti sen yoktun...

Sen yoktun ama bir huzur vardı içimde.
Kendimi kandırılmışlıklarımın verdiği
Safça huzur ve biraz tebessüm yüzümdede.
Durdum düşündüm ara sıra bende,
Nedendi gidişin anlam veremedim bir kere bile.
Yıllarımı bölmüş paylaşmıştım seninle.
Aslında sen değil ben gitmiştim senden belki de.
Yaşanmışlıkların yaşanılmamış anlarına olan özlemi
Dün düşündürdü beni yine.
Belki de kader denen şey böyle bir şeydi işte.
Belliydi yaşanılacaklar.
Ta yıllar önce Cemal Süreyya anlatmıştı bizi şiirlerinde
Diyordu ki
'Biliyorum sana giden yollar kapalı,
Üstelik sende hiçbir zaman sevmedin beni,
Ne kadar yakından ve arada uçurum,
İnsanlar evler aramızda duvarlar gibi'
Okuyor gerisini getiremiyordum
Yutkunup içime atıyordum heceleri.
Sabahları erken kalkıyor uyumuyordum geceleri.
Sonra pencereden bakıp baharı izliyordum senin yerine.
Kaç bahar geçti sensiz bilmiyorum.
Şenin gibi terk edip terk edip geri döndüler.
Önce yazlar yaşadım kavruldu
Acım azalır gibi oldu güzü buldum,
Kış geldi yokluklarından dondum.
Sonra geri geldi baharlar,
Aldandım çocuksu oldum.

Sonunu biliyordum;
Yine gideceklerdi her seferinde biliyordum.
Biliyor bile bile yeniliyordum
Çünkü baharla ortak noktanız buydu belki de;
Ben terk edişlerinizi seviyordum.

Seviyordum seni.
Küçücük bir çocuğun sahip olamadığı,
hayallerini süsleyen bir oyuncak gibiydin bende.
Bir uzatsam elimi benim, dokunsam yok olacak.
Sen melodisini aklımdan atamadığım,
Tüm gün sayıkladığım o hüzünlü şarkı,
Unutulan sözlerine mırıldanılan unutulmaya yüz tutmuş şarkı,

Sen içimde savrulan rüzgarla sönmeye yüz tutan küçük mum ışığı.
Sen, sen ilgi aşığı.
Sen baharın gelişi sevginle,
güz hazanı terk edişinle.
Sen yoktun bahar yoktu
Bense huzur koydum yalandan da olsa yerinize.

Sen dalgalı, gelgitleri bol deniz,
Sen her bastığım yerde bıraktığım anılarla dolu iz,
Sen dinlediğim şarkılardaki
O beni anlattığını sandığım yalancı his,
Sen her şeyi içinde barındıran,
Sen her şeyi yalan,
Sen doğruyu içinden aldırın,
Sen en büyük yalancıydın
Aşkı da beni de kandıran
Sen, sen, sen, sen

Cevat İdin

Senden önce

Senden önce
İçimde sevecen küçük bir çocuk vardı
Yüzünde gülücüğü eksik olmayan
Kalbinde kötülük bulunmayan
Sevgiyi har vurup harman savurmayan
Gururu uğruna oturup ağlayan
Çevresini mutlu etmek adına yaşayan
Masum bir ben vardı

Sen öğrettin bana
Aşkla alay etmeyi
Sevgiyle dalga geçmeyi
Gururunu ezdirip gurursuz gezmeyi
En çok sevgiyi verip,
En azıyla sevilmeyi

Seninleyken
Bence büyük, sence küçük bir aşkımız vardı
Benim gözüm yalnız sana bakardı
Seninki ise hep fazlasını arardı

Sana yetmezdi masum çocuğun aşkı
Sana göre ermezdi
Bu çocuğun aşka akı
Ama bilmediğin bir şey vardı
O çocuğun on tane sana yetecek aşkı vardı
Ama senin kalbin böyle bir aşka dardı

Cevat İdin

Seninle Gelecekler

Kış olmadan kar yağdığında saçlarına
Rüzgar olmadan dalgalandığında tenin
Şis olmadan perde indiğinde bakışlarına
İyiliklerin gelecek giderken peşinden senin

Bir Bir duvar örecek vicanına
Ağlamamak için ağlattıkların, güldüklerin.
Açlık bırakacak guruldayarak ruhunda
Karnını fazlasıyla doyurmak için hiç ettiklerin

Cevat İdin

Serseri Gönül

Beni aşk tanrısının oku değil
Düşman bir sevgili vurdu
Ruhum gökyüzünde saklı değil
Kara sevdalarda bulundu

Beni aşk melekleri değil
Şeytanlar buldu
Gönlüm artık sevginin esiri değil
İşe yaramaz bir serseri oldu

Cevat İdin

Sessiz Aşk

Sessiz aşk

Seni her gördümde
Ilık bir rüzgar esiyor kalbime
her sevdiğimi söylemek istediğimde
bir şeyler oluyor dilime

her gözlerinin içine baktığımda
masmavi engin denizleri görüyorum
ellerin ellerime her dokunduğunda
sıcaklığından buz gibi eriyorum

belki yeterince belli edemiyorum
belki de ediyorum ama sen anlayamıyorsun
BELKİ YÜZÜNE KARŞI SÖYLEYEMİYORUM
AMA İNANKİ SENİ ÇOK SEVİYORUM

Cevat İdin

Sevda gemisi

Kalbimdeki terkedilmiş limandan
Demir aldı bir sevda gemisi
Bindim ardıma hiç bakmadan
Unuttum acılarla dolu geçmiş

Oysa yeminliydim
Birdaha bu gemiye binmeyesiyeye
Karar vermiştim
Birdaha sevmeyip
Acı çekmeyesiyeye

Ama almışlar biletimizi
Bu gemiye binmemek olmaz
Karşı kalpte bekleyenler var bizi
Kalkıpta gitmemek olmaz

Bilmiyorum
Çiçeklerle mi karşılanırım
Yoksa
Yalnız mı kalırım

Bilmiyorum birine
Misafir mi olurum
Yoksa kalbinden
Bir yer mi alırım.

Cevat İdin

Sevdim Seni

Sevdim Seni

Sevdim seni duman gözlüm
Ne desen bırakamam
Seni bensiz bırakmaya içim razı olmaz
Beni sensiz bırakmaya kalbim dayanmaz
Sevdim seni güzel yüzlüm

Sevdim seni duman gözlüm
Sensiz yaşayamam
Aşk olmasa dünyada yaşam olmaz
Sen olmasan dünyada aşk olmaz
Taptım sana melek yüzlüm

Sevdim seni duman gözlüm
Senden ayrı kalamam
Bu can Senden ayrı nefes alamaz
Nefes olmadan ben sen olmadan nefes olmaz
Yaşadım senle hayat yüzlüm

Cevat İdin

Cevat İdin

Sevilmek ne demek anne?

Sessiz geldim bu gün eve
Kapıda karşılamadı kimse
Kimse sarılmadı boynuma
Nerede insanlar anne
Nerde sevdiklerim
Bu günde yalnız kalmakmış kaderim
Nerde insanlar anne

İnsanlar nerde anne
Neden gerçek dost yok
Neden sevgi yok anne
Sevgiler nerde anne
Ellerin, ellerin nerde anne
Beni kim sevecek anne
Kim benimseyecek beni sen gibi anne
Sevilmek ne demek anne?

Cevat İdin

Sevmekten Korkmuyorum

Seni sevmek zor mu sanıyorsun?
Zor sanıyorsan gel sevmenin en büyüğünü,
En sana olanını gör bende.
Benim için nefes almak kadar kolay ve gerekli seni sevmek.
Korkmuyorum seni sevmekten.

Seni sevmek yaşamak kadar zor
Ve ölmek kadar kaçınılmaz benim için.
Kolay ama her yiğidin harcı değil seni sevmek.
Seni sevmenin içinde senle olup,
Ellerini tutup gülmekte var,
Sensiz kalıp, yaşarken ölmekte var.
Korkmuyorum seni sevmekten;
İster sonu sensizlik olsun,
İsterse kalbim her geçen an
Damla damla eriyip önce gözlerime yaş olsun,
Sonra yanaklarıma vursun.
İsterse en yakınım seni seviyorum diye düşmanım olsun.
Korkmuyorum seni sevmekten.

Yarım kalan bir şiir gibi sana olan sevdam.
Başlangıcı ve yaşanılışı muhteşem ve sürükleyici
Ancak sonu olmayınca anlamsız ve yarım kalmış bir sevda.
Bu sevda bitmeli artık bizde bu hata.
Kelebek ömrü kadar kısacık olan sevdamızı uzata uzata uzattık iyice.
Artık korkmuyorum ayrılmaktan,
Sende bitebiliyorsa bitsin bu sevda,
Bende en alası var hala.
Yazdıklarım sana sanıyorsan yanılıyorsun.
Benim sözlerim sendeki sana değil benim kalbimdeki sana.
Eğer seni sevmek tehlikeli sanıyorsan bir şeyi bilmeni istiyorum:
Ben seni sevmekten korkmuyorum hala.

Sevmek yürek ister o da sende yok.
Sevmek cesaret ister sen ise korkuların esirisin.
Aşk bu: sevgili tadında öpücükler, güzel sözler ister,
Ama sende kendine yetecek sevgi yok.
Sen böyle olsan da yorulmuyorum peşinde koşmaktan,
Unutmadan korkmuyorum seni sevip âşık olmaktan.

Cevat İdin

Sildiklerim

Hatalı yazılmış değildi aslında sildiklerim
Şiirin Hiç yazılmamış olması gereken heceleriydi
Her insan ömrü gibi baştan çizilmiş kaderlerin
Bulutlu hüzünlerde belli olan aydınlık iticileriydi.

Cevat İdin

Sokaklar

Benden sorulur bu şehrin sokakları
Benden sorulur gecesinin karanlıkları
Kaç gece vurmuşum şu yollara
Vurup yollara yürümüşüm
Bu saç sakalı bu yollarda büyütmişüm

İlk yalnızlığı sokaklarda tatmışım
Anamın sıcak kucaklarını
İlk kez burada aramışım
Bazense küsüp sokaklara
Anama kaçmışım ama asıl yuvam
Sokaklar olmuş alışmışım
Yine sokaklara kaçmışım

Şiirlerim sevdiğimi
Bu şehrin sokaklarında
Duvarlara yazmışım
Kaybolan yaşama aşkı
Buralarda aramışım
Bu şehrin değerini sokaklarda anlamışım

Bu sokaklarda gece yarıları kaç kere
Bıçaklar dayanmış kalbime
Kaç kere sopalar vurulmuş göğsüme
Günlerce dolaşmışım
Bir parça ekmeğin hasretiyle
Biliyor musun yine geleceğim sokaklar sana
Kaldırımlarından bir yataklık yer ayır bana

Cevat İdin

Son ölüm

SON ÖLÜM

Rahmetli şair
ATTILLA İLHAN ne demiş;
<ŞAİRLER GENÇ ÖLÜR> demiş
Ne de güzel söylemiş
Benim ilk ölümüm
Bekliden doğduğumda oldu
Ben ağlıyordum
Herkes bana gülüyordu

İkinci ölümüm
On, on beş yaşlarımda oldu
Yavaş yavaş sevmeyi sevilmeyi hissettim
Bu da bir anlama geliyordu
İkinci kez acı çekecek
İkinci kez ölecektim

Üçüncü ölümüm senle oldu
Seni sevdim
Kendimi sende buldum
Senin uğruna
Aşka köle oldum
Öyle ki kalbimle gururum
Kavgalar eder oldu
Üçüncü ölümümde senle oldu

Ama son ölümüm ya ecelden olacak
Ya da sen beni terk ettin diye
Ya Azrail hadi dediğinden olacak
Ya da sevgin bittiğinde
Biliyor musun bilmiyorum ama
Seninle ölümler içinde ilk kez
Gerçekten yaşıyorum
Sensin benim hayat gülüm
Sen olacaksın son ÖLÜMÜM

Cevat İdin

Son ölümüm

SON ÖLÜM

Rahmetli şair
ATTILLA İLHAN ne demiş;
<ŞAİRLER GENÇ ÖLÜR> demiş
Ne de güzel söylemiş
Benim ilk ölümüm
Bekliden doğduğumda oldu
Ben ağlıyordum
Herkes bana gülüyordu

İkinci ölümüm
On, on beş yaşlarımda oldu
Yavaş yavaş sevmeyi sevilmeyi hissettim
Bu da bir anlama geliyordu
İkinci kez acı çekecek
İkinci kez ölecektim

Üçüncü ölümüm senle oldu
Seni sevdim
Kendimi sende buldum
Senin uğruna
Aşka köle oldum
Öyle ki kalbimle gururum
Kavgalar eder oldu
Üçüncü ölümümde senle oldu

Ama son ölümüm ya ecelden olacak
Ya da sen beni terk ettin diye
Ya Azrail hadi dediğinden olacak
Ya da sevgin bittiğinde
Biliyor musun bilmiyorum ama
Seninle ölümler içinde ilk kez
Gerçekten yaşıyorum
Sensin benim hayat gülüm
Sen olacaksın son ÖLÜMÜM

Cevat İdin

Sorular

Neden özlenir gidenler?
Neden düşünülürler?
Yılların tortusuyla ağırlaşan
Yaşanmamış aşkların yoğunluğu
Neden boğar insanı bir gece ansızın?
Aşk nedir?
Nasıl bulaşır insana da sarar insanı
Nasıl kurtulunur aşktan bilmek isterdim

Cevat İdin

Sözsüz şarkı

Başını ve sözlerini
Hiç hatırlamadığım
Sadece nakaratını mırıldandığım
Bir şarkısın sen
Senin nasıl başladığını
Hiç bilemedim ben
Ne olduğunu bilmesemde
Gece gündüz düşmezsın dilimden
Duramam seni düşünüp
Seni söylemeden

Bazen dostlar gelir
Hep beraber
Şarkını söyleriz
Oysa aslında hiç birimiz
Ne söylediğimizi bilmeyiz
Ama yinede söyleriz

Sen öyle birşeyisin ki
Bazen hüzünlü olursun
Bazen neşeli bir şarkı
Ne olduğunu sözlerini bilmesekte
Söyleriz nakaratını

Cevat İdin

Şairin Kulesi

Şiir kulesidir şairin
Kendi olmasa da duyguları yaşar şiirde
"Bir kelime" ağılatmak içinde kullanılır
Sevgini anlamak için de

Şiir kalesidir şairin
Kendini olmasa da duygularının korur
Şiir çocuğudur şairin
Kanlı canlı olmasa da şair onu doğurur

Şiir en iyi dostudur şairin
Yanında dimdik ayakta durmasa da tercümanı olur
Şiir sevdiğidir şairin; güzel gözleri, elleri olmasa da
Şairin sevgisiyle yoğrulur

Bir şiirdir ki bazen bir başlangıç
Bazense bir şeylerin sonu olur.
Bir şiirdir ki bazen yaşama dair
Bazense bir hayatın sonu olur.

Cevat İdin

Şaşıрма sevdiğim

Şaşıрма sevdiğim aynı sokak bu sokak
Bu kaldırım aynı kaldırım
Hem hiç değişmedi
Urla'nın iç acıtan sıcak geceleri

Elimde avucumda bir parça umut
Gözlerimde bir damla soğuk yaş
İçimde gelmezsin diye bir telaş
Seni Bekledim sevdiğim sıcak Urla geceleri

Cevat İdin

Takma

Takma sakın kafana
Sen bak mutlu yaşamana
Bırak gidenler gitsin
Sen bu dünyada bir taneciksin

Kapat ışıkları bu gece
Dal derin bir uykuya
Kimse seni üzemesin
Sen bu dünyada bir taneciksin

Kalabalık yalnızlığında
Bir tek sen varsın bir de evren
Tüm dünya avuçlarında
Durma; koş, gül, eğlen

Mutlu olmak istiyorsan
Zincirle kalbinin kapılarını
Bırak gidebilen gitsin
Yeter ki sen üzülmeysin

Cevat İdin

Tarih beni yazar, seni siler

Bende hayatımın anahtarı
Kapıyı açarsam giren girer
Ben istersem giden gider
Ben istersem hayat beni seçer

Tüm ışıklar benim elimde
Yeşil yakıtığım geçer
Kırmızıyı gösterdiğim
Durup merhametimi bekler

Ben istersem hayat beni seçer
Eğer ben istersem
Tarih beni büyük harflerle yazar
Seni siler...

Cevat İdin

Teselli

Gözlerim aradı seni yollarda
Sanki yoksun buralarda
Taşlara dolaştım yuvarlandım da
Düştüğüm yerde sen olaydın yar

Kalbim ağladı yokluğunda
Sanki bıraktın beni ortada
Senin için onca ağladım da
Gözyaşımı silen sen olaydın yar

Sevgim yaralandı bıraktığında
Sanki bıraktın beni ortada
Sevgilerde teselli aradım da
Teselli veren sen olaydın yar

Cevat İdin

Teselli ver yar

Teselli ver yar

Gözlerim arar seni yollarda
Sen ki yoksun buralarda
Taşlara dolaşıp yuvarlanayım da
Düştüğüm yerde sen olasın yar

Kalbim ağlar yokluğunda
Sen ki bıraktın beni ortada
Senin için onca ağlarım da
Yeter i gözyaşımı silen sen ol yar

Şevgim yaralanmaz yerlere atsan da
Öylece bıraksan bile beni ortada
Sevgilerle teselli bulacak olsam
Teselli veren sen sadece sen ol yar

Cevat İdin

Umrumda değil

Yırtılsa kaderin defteri
Kırılrsa yazıcı meleklerin kalemi
Kopmuş olsa Azrailin hançeri
Umurumda bile değil

Sular bassa çölleri
Susuzluk kurutsa gölleri
Güneş küsüp terk etse gökleri
Umurumda bile değil

Can vermiş aşk için onlarcası
Soluvermiş güllerimin goncası
Sararmış bahçemiş yeşil yoncası
Umurumda bile değil

Gelmiş olsa ecel saatim
Kapanmak üzere olsa gözlerim
Başımda bekliyor olsa Azrailim
Umurumda bile değil

Biliyorum bir gün nasıl olsa öleceğim
Sende öleceksin seni hep göreceğim
Seni bu dünyada bulamadım
Nereye gitsen bulmaya geleceğim.

Cevat İdin

Umutla bakmalı insan hayata

Umutla bakmalı insan hayata,
Umut ettikleri gerçek olsun diye.
Çaresizlik bir tek ölüm söz konusu olduğunda kabul edilebilir bir olgu olmalı. Umutla bakmanın yanında gülücükler atmalı insan hayata.
Gülücük atıp gülücük bulabilsinler diye.
Aynı bir aynaya bakmak gibidir hayata bakmak.
Ters bakarsan ters görürsün,
Düz bakarsan düz görürsün hayatı.
Sen yaşama surat asarsan yaşamın sana yansıması asık bir surat olur.
Eğer gülüyorsanız hayata gülücük alırsınız karşılığında.

Cevat İdin

Utanır insan

Utanır insan böyle yalancı olunur mu?
Geçekten istese utanır insan
Bu kadar kolay yorulur mu?
Güzel denilen kavram bu kadar
Gereksiz yere birinde bulunur mu?

Delilenmemek elde değil
Utanır azıcık insan
Sen kendini; hep tek, bulunmaz san
Tamam, teksin anladık
Senin gibi bir tane daha yok Allah'tan

Cevat İdin

Vicdansız

Vicdansız bırakıp gittin beni
Ben sensiz yaşayamam ki
Birde arayıp soruyorsun
Diyorsun nasılsın iyi misin bari?

Sen gittiğinden beri
Güldü mü hiç yüzüm sanki
Ölenler güler mi hiç canım
Sen giderken öldürdün ya beni

Sana canım demiştim
Şen benim her şeyimdin
Öyle vicdansız çıktın ki
Bir gün her şeyimi alıp gittin

Yalnızım ben burada şimdi
Evimiz sessiz mezarlar gibi
Vicdanın sızlamadı mi hiç
Sensizliğe terk ederken beni?

Cevat İdin

Yağmur ve İzmir

Yağmurlu sabahlarda İzmir,
Küçük bir çocuk gibi oluyor gözümde,
Gözleri yaşlı, telaşlı, masum ve temiz...
Sonra bakıyorum kafamı kaldırıp dağlarına
Gözümde büyüyor, aşık oluyorum İzmir;
Sevmek filan değil bu aşık oluyorum adeta...

Cevat İdin

Yalan sevgiler

Soğuk soğuk esiyor bahar yelleri
Dolduramıyorum gidince boşalttığın yerleri
Akıyor gözyaşlarım aratmıyor selleri
Gülüyorlar ardından çekemiyorum elleri

Eller diyorlar ki hani gelecekti geri
Hani diyorlar sensiz cehennemdi her yeri
Artık yalan bilir oldum tüm sevgileri
Yakacağım seni verip geri alan kaderi

Cevat İdin

Yalnız adam

Sisler arasında bir yalnız adam
Beyazlar içinde kayboluyor
Gidiyor betonlaşmış hayatın iğrenliğinde
Sağa sola savruluyor

Şesler arasında bir yalnız adam
Öylesine suskun duruyor
Susuyor sözde uzay çağının gürültüsünde
Suskunluğu boğuluyor

Sevgiler arasında bir yalnız adam
Sevgisizliği tokat gibi yüzüne vuruyor
Sevgisizliğinden utanıyor kendisinde
Ruhu ona fazla geliyor

İnsanlar arasında bir yalnız adam
Kalabalıkta bile yalnızlığı bozulmuyor
Dolaşiyor binlerce insanın içinde
Ama yalnızlığı hep duruyor

Cevat İdin

Yalnızın gecesi

Yalnızın gecesi uzun olur
Ağlar zaman geçmez
Üzölür vakit geçmez
Yalnızın gecesi sessiz olur
Rüzgârı bile esmez

Cevat İdin

Yalnızlığın otobüsü

Yalnızlığın otobüsüne bindim gidiyorum
Yabancıyıml yolların, durakları bilmiyorum
Kalabalığın içinde
Kar tanesi misali eriyorum

İlk gidişim değil belki
Belki de hep yalnızdım
İlk terk edilmişim değil belki
Bekliden yalnızlığımı yeni anladım

Yol boyu camlar buğulandıkça
Adını yazdım camların buğusuna
Seni unutmak istiyordum oysa
Nereye baksam seni görüyordum camda

Bir durakta inmek istiyorum
Seni unutmak için gidiyorum
Acemisiyim buraların bilmiyorum
İstesem de unutamiyorum

Cevat İdin

Yalnızlık denizi

Küs değilim imbat rüzgârlarına
Beni bu saran yalnızlık stresi
Gücenmedim yalancı dünyaya
Sadece küstüm sevdaya

Sıkıyor beni bu hayatım
Hep geçmişime gitmek istiyor ayaklarım
Yağmur olup aksa bile gözyaşlarım
Ağlamakta içimi açmıyor allah'ım

Ağlamayı da göze aldım erkekliğimle
İçimde çürümüş bir aşkın fosiliyle
Bir çocuk ürkekliğinde
Kayboldum yalnızlık denizinde

Gözyaşım yok, mutluluğum yok.
İçimde öyle bir his var ki: gülüşüm yok
Bir yol ki hayatım, istesem de dönüşüm yok
Yalnızlık denizine daldım bir kere

Cevat İdin

Yılsonu

Biraz sonra bir yıl daha
Sessizce geçip gidecek
Saat 12yi vurduğunda
Belki bir devir değil ama
Bir yıl değişecek

Yıl2004 olacak
Önceki yıllar gibi
Eski sevdalar gibi
Gönlümdeki aşklar gibi
Yarım kalan herşey gibi
Bu yıl da tarihin tozlu
Bir o kadar da kokmuş
Çürümüş raflarına atılacak
Zaman geçiyor
Saat gidiyor ileri
Geçip giden herşey gibi
Unutulmak bu yılın da kaderi

Cevat İdin

Yitip gittim

Kimse sim ben: arkadaşsız, dolsuz
İyi gün dostlarını saymazsam
Yalnızım çaresizim
Kışın kara soğuşunda
Acılar çekiyorum aşkın yokluğunda
Yitip gittim ben
Yaşanmıyor sevgisiz
Yaşayamıyorum ki ben
Yitip gittim kendimden
Yitip gittim
Eskidim kendimden
Yitip gittim ben

Cevat İdin

Yolcuya

Duydum ki bizi terk etmişsin, sağlık olsun
Duydum ki ansızın gitmişsin varsın olsun
Duydum ki gözlerini açık unutmuşsun
Yerin yurdun hep cennet olsun

Sende yosan ben oynamıyorum
Bu hayat denen kuralsız oyunu
Yum gözlerini beni düşünme
Ben biliyorum bu oyunun sonunu

Cevat İdin

Yollarımız ayrıldı

Yollarımız ayrıldı ama
Seni unuturum sanma
İnce ve kısa bir ip kadar bir oldu yolumuz
Bir anda koşturdu kıyamet
Ayrılık oldu sonumuz
Şimdi istesek de birleşemeyiz o masum kalplerimiz
Kimbilir şimdi nerdeyiz
Kimbilir şimdi kimlerleyiz
Kimbilir kimde kaldı kalbimiz

Masum bir düşün isterdim aşkımız
Seni sabah uykularım gibi severdim
Sen giderken belki de biraz delirdim
Sevgiyi parça parça martılara
Uykularımı eskiciye verdim

Kırpmadan gözlerimiz sabah oluyor
Günün ışıkları vurunca gözlerimin içine
İçimde bir çocuk ağlıyor, içimde sevdam ağlıyor
Gözlerime yaşlar doluyor

Yollarımız ayrıldı ama
Bir daha karşılaşmayız sanma
İsterse bunu kadere bağla
İstersen isyan et
İstersen ben gibi otur ağla

Cevat İdin

Zamanla

Sessiz geçiyor günlerim
Sanki sağırım dilsizim
Sanki sen gidince
Bende senin içinde gittim

Bende ben kalmadı
Bom boş bedenim
Yzmde tebessüm hiç olmadı
Gülmeye yok ki sebebim

Rüyalar kabusa dönüőtü
Sıçrayarak uyandım uykulardan
Sanki içimde umutlar ölmüőtü
Bıkmıőtım yalancı sevdalardan

Zamana misafir oldum geceleri
Beni sabırdan yataklarda yatırdı
Seviden bihaber yorganlarla örttü
Ve zamana bıraktı

Zamanla ğreniyorum sensizliği
Sensiz glebilmeyi
Sensiz kendimi mutlu hissedebilmeyi
Ve zamanla öğreneceğim sensiz gülmeyi

Cevat İdin

Zorlu Şiir

Yaşamak zor her sevgiyi
Aktarmak zor şiire, sözlere
Sevmek daha zor birisini belkide
Zor layık görmek kendine

Yaşamak zor bir aşkı
Sürdürmek sevgiyle senelerce
Söyleyebilmek ise daha zor sevdiğine
Seviyorum seni demek için titrercesine

En zoru da sevip de düşünmemek
Tabi yürekten sevdiysen
Sevdiğini görüpte özlemedim demek
En büyük yalan gerçekten sevdiysen

Cevat İdin